

KLUB

MĚSÍČNÍK ČESKÉ KATOLICKÉ MISIE VE ŠVÝCARSKU, ROČ. XX VI.

DRAZÍ PŘÁTELE,

1996 - 2.-3.

sv.Filip z Neri navštívil řeholnici, kterou považovali všichni za světici. Choval se k ní hrubě a nařídil jí, aby mu stáhla zablácené boty. Žena klekla a boty mu stáhla. Filip pak v Římě prohlásil, že řeholnice je skutečně na cestě ke svatosti.

Proč byla tak pokorná? Jako všichni svatí věděla, že zdaleka nedosáhla toho stupně lásky k Bohu, aby se mohla nad jinými vyvyšovat. I opravdový umělec je skoro vždy pokorný, protože cítí, že se mu ještě nepodařilo dokonale vniknout do jádra věci a ztělesnit je v hudbě, tvaru, barvě... Na jedné straně chlubitost a pokrytectví, na druhé pokora, skrytý život, vroucí láska k Bohu. Kolik nadaných osobností odpařilo od víry nebo od umění-od svých ideálů?! Snad by z nich byli velcí umělci nebo světci, kdyby statečně prošli tzv.temnou nocí, o které píše sv.Jan od Kříže a čteme o ní i v žalmu 23.4. "I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se báti ničeho zlého, vždyť Ty, se mnou jsi..."

Temnotou smyslů i ducha prochází každý umělec a každý křesťan. Ovšem ti, co ztratili odvahu, se snaží udržet ve své temnotě i ostatní-umělec klesne na úroveň kýčáře - křesťan na úroveň lhostejného nebo bojovného pokrytce.

Chvástavci mají jediný cíl-aby je lidé chválili. Ubožáci! Svého cíle nedosáhli a předstírají i sobě samému, že u cíle jsou. Umělci jsou většinou pokorní. Mezi umělci života-světci-nejsou výjimky. Než je postaví církev na oltář, pečlivě zkoumá jejich cestu k Bohu-za dokonalostí Lásky. Snad na cestě klopýtnou, zastaví se, odbočí-ale pak jdou zase za cílem, napřed zamlženým, pak se stále rozjasňujícím, až spatří Lásku, které už nemohou odolat.

Proč svatí tvrdí, že jsou nejhorší z lidí? I na pečlivě umytém oknu je vidět čmouhy, když oknem prosvítne slunce a duší láska Boží. Panna Maria-nejdokonalejší z tvorů-říká: "...Bůh milostivě pohlédl na svou nepatrnou služebnici." /Lk 1,48/. Když se Matka Vykupitele považuje za "nepatrnou služebnici"-co jsme my?

Chvástavý člověk sotva nastoupí cestu k dokonalosti-k Bohu-kdyby ji nastoupil, jeho chvástavost by splaskla jako mýdlová bublinka.

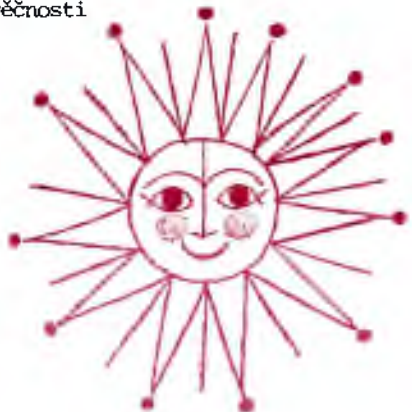
Kristus nám na této cestě k němu pomáhá:odpouští hříchy ve svátosti křtu a smíření. Tu vtělila církev do sv.zpovědi, kdy Bůh slovy kněze odpouští litujícímu i nejtěžší hříchy. Manželům a kněžím pomáhá svátostí, aby věrně sloužili Bohu ve svém stavu. Svátost biřmování je svátost bojovníka za víru-v sobě i u druhých. Na přechodu z času do věčnosti nám pomáhá svátost nemocných.

Falešnou pokoru nazývá P.Braito "hrbatou pokorou". Někdo popírá své nadání a myslí si, že je pokorný. Je to nevděk vůči Bohu, který dává každému určité dary, ty máme přijmout a rozvíjet. Jako kdybychom dobrodinci řekli: "Nic jsi mi nedal!"

Chvástavost je těžký hřích, když člověk, posvěcený křtem nebo kněžstvím zneužije svého nadání proti Bohu a církvi! Snažme se o zdravou pokoru a být vděční Bohu za každý dar, za každý den. I za Světlo, které na nás čeká na konci temného tunelu života. Neboť po každé noci určité vysvitne slunko. Ovšem ne duchovně mrtvému, ale duchovně, s Bohem žijícímu člověku.

Vaše

r e d a k c e

CO SE DĚJE VE SVĚTĚ

V únoru se koná v Římě 24. gener. kapitula saleziánů. Má tam být 210 členů ze 49 zemí. Provinciální/oblastní/kapituly zvolily už své zástupce. Kromě provinciálů a zástupců tam bude i 13 hlavních zástupců z Říma. Asi 82% se zúčastní kapituly poprvé. Saleziáni pracují v 114 zemích. Nejmladší zástupce je ze Salvadoru/30./nejstarší je slovenský provinciál P.E.Macák. Za českou republiku je tam provinciál P.B.Beneš a zvolený byl P.Josef Kopecký z Pardubic.

Dlouholetý zpočívák býv. italského min. před. Giulio Andreottiho (7x zvolen) prohlásil, že Andreotti nikdy s maflí nespolečně pracoval - je věřící katolík. Mezi jeho spolupracovníky bylo několik podezřelých ze spolupráce s maflí. žalobu zkoumá soud v Palermu.

Příští ekumenické setkání se má konat v Štýrském Hradci - v Rakousku, r.1997. I. bylo v Basileji, II. v záp. Asii selhalo, toto je III. Organizuje to Rada evropských bisk. konferencí a Konference/nekatolických/evropských církví. Hl.téma: Smíření jako diakonie Boha a lidí. - Diakonie je služba chudým a nemocným.

Mluví české bisk. konference P.M.Fiala prohlásil, že jak Vatikán, tak biskupové počítají s třetí návštěvou sv. Otce v naší vlasti r.1997 - k 1100.výr. smrti sv. Vojtěcha.

Na zasedání delegací sv. Stolce a moskevského pravosl. patriarchátu 12.-13.1. se projednaly otázky o přítomnosti katol. Církve v Rusku. Obě delegace prohlásily, že nechtějí přetahovat lidi/proselytismus/-15.1. řekl mluvčí Sv. Stolce - Dr. Navarro - Vals že sv. Otec i moskevský patriarcha jsou pozvání na oslavy 1000.výr. od založení benediktinského opatství v Panonhalmy/Maďarsko/. Toto setkání se však z různých důvodů neuskuteční. Opatství vzniklo před odloučením pravoslavných od Říma.

5.1. sloužil arcib. Vlč. v kostele sv. Václava v Praze - Dejvicích mši sv., kterou zahájil pro oslavy blahorečení františkánského terciáře Dr. Fr. Noska, významného národohospodáře, nar. r.1886 - zemř. r.1935. Býval min. vnitra a min. pošt a telegrafů.

Všechny křesťanské církve v Teplicích se postavily proti stavbě mešity. Zahájily podpisovou akci. Muslimové nedovolí ve svých zemích křesťanství, naopak, křesťany krutě pronásledují a Islam se bez války, dokonce za pomoci zástupců křesťanů, vtírá do Evropy. Zatím ještě křesťanské - ale jak dlouho? Katolický kostel v středisku islamu - v Mekce jistě nedovolí, ale v křesťanské Evropě je už spousta mešit - se školícími středisky - dokonce i v srdci Církve - v Římě. Viz str.21.

Francouzský pres. Jacques V. Chirac navštívil 20.1. oficiálně sv. Otce. Dostal čestné kanovníctví lateránské baziliky - jeho předchůdce tuto funkci nepřijal. Tradice sahá do dob Pipina Krátkého, zakladatele rozsáhlé franské říše. R.754 pomazal papež Štěpán II. jeho i dva syny na krále Franků. Jeden ze synů je Karel Veliký. Pipin věnoval velká území papeži - tak vznikl Papežský stát. Prvním čestným kanovníkem byl Jindřich IV., který bojoval proti sv. Řehoři VII./1073-1085/.

Pravoslavná a pochybná vizionářka Vasula dostává podpory - i když před ní Řím varoval - od býv. arcib. ze Splitu, F. Franiče a kancléře jeruzalémského pravosl. patriarchátu Davida de Sahagiana. -21.1. se setkala se svými stoupenci v Ženevě. Metropolitě Damaskinos - pověřenec pro pravoslavné ve Švýcarsku, s tím není spokojen a kanclář katol. Církve v Ženevě také varuje - rozhodně její setkání nemá nic společného s týdnem modliteb za jednotu křesťanů.

12.1. uveřejnila kongr. pro svatořečení 12 dekretů o mučednictví, zákracích a hrdinských ctnostech 12 ti služebníků Božích. Potvrdila mučednictví O. Neururera z diec. Innsbruck, kněze, zabitého z ne-návisťi k víře r.1940 v Buchenwaldu a mučednickou smrt němec. kněze K. Leinera - zesnulého na následky vězení r.1945 v Piangu u Mnichova. Jednalo se o španělské dívence M. del Carmen Gonzalezové/nar. 1930 v Madridě/a jejich hrdinských ctnostech. Uznání hrdinských ctností se týká i R.M. Fietzové, z kongr. Školských sester sv. Františka, nar. r.1905 na českém území rakouské dynastie.

R.1995 navštívilo vatik. musea 2,919.332 osob - o 9 proc. víc než r.1994. Neplatí to o Sixt. kapli.

List biskupského patriarchátu Vestituro Orthodoxy sděluje, že na světě má být na 200-250 mil. pravoslavných, před lety jich bylo 150 mil. Jednak se obnovila pravosl. církev v býv. komunistických zemích, jednak i v diasporách/rozptýlení/přidalo víc osob k pravoslavným. Nejvíce je jich v Rusku/100-150 mil./, v Rumunsku 87%, nejmenší je v sinajském arcibiskupství - 900 pravoslavných.

7.1. zemřel v Münsteru nejstarší jezuita na světě, P.W. Klein (106). Býval prof. na jezuitské universitě ve Frankfurtě n.M.

Polskému knězi Br. Czapleckimu z katol. farnosti v Čečenii, a cisterciákovi zamítly úřady vstup do hl.města Grozného - chtěli navštívit asi 120 katolíků, kteří tam ještě jsou. O 75 farnostech v Rusku - evropské části - se stará 71 kněží - většinou cizinců. Na půlnoční mši sv. v Mostě mladí tak hloučeli, že je musel biskup Koukl napomenout a když za 2 min. nepřestali, odešel.

Česká filharmonie oslavila 100.výr. slavnostním koncertem v Rudolfinu - 4.1. jen Dvořákovými díly. Dirigoval býv. dirigent Bělohlávek a nyníjší dirigent Gert Albrecht - Němec. Před sto lety dirigoval koncert sám Antonín Dvořák.

Biskupa pro basiléjskou diocézi Kocha vysvětil sv. Otec 6.1. u sv. Petra s dalšími 13 biskupy. Ze Švýcarska přišlo 80 osob - včetně 7 biskupů.

KORINTSKÝ PORTÁL

Manželé-lord a lady Harchesterovi-žili v domě v Park Lane čtyřicet let. Za války se museli dost uskrovnit. Navíc-investovali nešikovně do několika projektů, jeden ze synů zahynul ve válce a museli se starat o jeho vdovu s dětmi. Navíc, byly vysoké daně-prostě lord poznal, že si nemůže nechat zámek na venkově s pozemky a zároveň dům v Londýně. Lord se poradil se ženou: "Podívej se, má drahá, nemůžeme si nechat zámek a pozemky a bydlet v tomto domě. Na zámku jsme prožili třicet let manželství, bylo to vzdor těžkostem krásná doba-ale teď, teď..." zarazil se a po chvíli dodal: "Rozhodni sama, který dům si ponecháme. Oba už finančně neutáhneme." Pak dodal se sklopenou hlavou: "Nabídlí mi za pozemky dost peněz abychom mohli zrenovovat tento dům, zavést výtah, ústřední topení, opravit střechu, okapy, zahradu, ploty - a ještě by nám zůstala pěkná částka peněz, z kterých bychom mohli pohodlně žít až do smrti a podpořit rodinu zemědělského syna. Ba i zaplatit studie jejich dětem...Vím, že máš ten kraj ráda, ale co dělat? Lady Charchesterova souhlasila. Proдали pozemky i se starým zámekem staviteli, který hned začal s pracemi a stavbou. Sami si dali dům opravit tak, jak se rozhodli a viděli sami, že jejich rozhodnutí bylo správné. Stačilo otočit klíčkou-v celém domě bylo hned teploučko, nemuseli chodit do druhého poschodí po schodech, vyvezl je tam výtah-prostě pro staré lidi to bylo ideální bydlení. A založili pro své vnuky konto, z kterého se měly platit studie.

Často chodili na místa, kde dříve bydleli. Viděli, jak mizí okna, z kterých se tak často dívali na park, zahradu, stromy...a srdce jim smutkem usedalo. Pak buldozer odstranil střechu, vnitřek domu, zůstaly jen holé zdi. Kolik v těch pokojích, které se pomalu řítily, prožili štěstí, lásky - ale i bolesti a smutek! Dělníci strhli dřevěné zdi, pod nimi se objevily tapety a pod tapetami byly zdi polepené prastarými novinami. Objevili pokojík syna Patrika, který padl ve válce, i druhý pokoj syna Johna, jenž bydlel nyní v Americe a vedl továrnu na mléčné potraviny. Dcera žila na farmě v Austrálii, jen poslední syn byl ve Skotsku lékařem. Byly to pilné děti a sotva měly čas poslat rodičům k svátku, narozeninám, k vánocům aspoň lísteček. Rodiče osaměli.

Když zírali na dům, zbavený vnitřku, zachvěli se.

Jako kdyby je ovanul studený vítr!

Dělníci strhli poslední tapetu v jídelně. Tu si lady vzpomněla na svou první lásku - na Harryho. Znali se od dětství a bylo samozřejmě, že až dorostou, tak se vezmou a obě pánství se spojí. Harry jí posílal krásné dopisy z Dálného východu, vtipné, milé a mezi řádky-aspoň si to myslela, vyčetla jeho lásku. Milovala ho vroucně a těšila se, až se vrátí domů.

Nekonec zůstaly z domu jen schody, vysoké schodiště, po obou stranách korintské sloupy. Nákladní auta odvážela kamení a maltu, každý den přijelo nejméně jedno auto. A pod zimní oblohou se kupil nový stavební materiál, ne tak solidní, ale moderní. Lady pozorovala mraky, ženoucí se kvapně nad zpustošenou zahradou, nad pahýly stromů, nad posledními kusy svého domu. Vzdychala, někdy jí ukápla slzička a vzdychal i lord.

Náhle řekla manželovi: "Ten portál, co ještě stojí, mi připomíná událost, která mě vedla k tobě. Nikdy jsem ti o tom nevyprávěla, ale dnes, po tolika letech, kdy je Harry velvyslancem v Japonsku-to nebude bolet ani tebe, ani mne. Víš, že jsem lnula k Harrymu a ty jsi miloval Sybilu. Těšila jsem se na to, až se vrátí Harry - a netušila jsem, že se vrací jen proto, aby se zasnoubil se Sybilou. Celý večer tančil jen s ní a tvářil se, že mě nevidí. Celou cestu zpět z plesu jsem plakala a zdálo se mi, že jsem tak ošklivá, jako nikdy. Nechala jsem kočího odejet, ale váhala jsem se zazvoněním. Opřela jsem se o jeden ze sloupů na schodišti a stála jsem tam dlouho. Plakala jsem a slzy se mísily s deštěm, který chrtila noční obloha v celých proudech. Zdálo se mi, že s mým životem je konec, chtěla jsem vstoupit do kláštera, utéct daleko do světa-prostě dlouho trvalo, než jsem se z tohoto zoufalství vzpamatovala.

A ty", položila láskyplně ruku na paži svého muže, "jsi mi tehdy pomohl. Plakala jsem pod tímto portálem, a zde jsme si také slíbili manželství. Vzpomínáš si, na naše první políbení?" S úsměvem na něho pohlédla.

"Jak bych na to zapomněl! Vždyť jsem tě miloval hned při prvním setkání! Na tom osudném plese-ale ty jsi měla oči jinde. Ani nevíš, že Harryho manželství se rozpadlo, zatím co naše, vybudované na troskách tvé lásky, rozkvetlo. Víš co, koupíme květiny a položíme je na místo, kde jsme se poprvé políbili." Jenže když přinesli růže, portál s korintským sloupem zmizel. Zůstala tam jen hlavice sloupu, snad nebylo na nákladním autě už pro ni místo.

Tak tam položili kytici a znovu se políbili. Druhý den i hlavice sloupu zmizela.

Podle André Mauroise.

KDO NÁS ODLOUČÍ...?

Kdo by nás mohl odloučit od lásky, kterou má k nám Kristus? Snad soužení nebo útlak nebo pronásledování nebo hlad nebo nuzování nebo nebezpečnost nebo zabití? - A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic z toho, co už je tady, ani nic z toho, co teprve přijde, ani mocnosti, ani nic vysokého, ani nic hlubokého a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky, projevové v Kristu Ježíši, našem Pánu. Řím 8,35,38.

Mezi lidmi by nemělo být žádné silnější pouto, než je láska. "Láska je silnější než smrt..." Není jistější lásky jako je láska Kristova k člověku. Neboť překonala smrt. Buďte i odpověď člověka na takovou lásku tak jistá?

Kdo nás odloučí od Kristovy lásky? Jsem přesvědčen, že ani smrt, ani život...

Tak mluví ten, kdo už okusil nesmírnou Kristovu lásku a zkusil i, co znamená milovat Krista.

Jsi si tím tak jistý, Pavle?

Byl jsi tím tak jistý, Petře, když jsi řekl Pánu I když bych měl zemřít s tebou, i kdyby tě všichni zradili?...

Soužení, pronásledování, hlad, bída, nebezpečnost, zabití - to jsou nepřátele zvenčí. Mohou nejednoho odtrhnout od Krista. Ale když neodtrhnou, pak ještě pevněji připoutají ke Kristu. Společné utrpení spojuje pevněji než společná radost.

Nu - pozor! Může člověk sám sobě tak důvěřovat? Vnitřní nepřátele jsou nebezpečnější. Místo velkého pronásledování - maličká vášně, ale stále přítomná a živá. Místo mučení malá nevěrnost, která má sklon k opakování, a tak v drobném rozprodává i velkou lásku. Velmi lehce nás od Kristovy lásky odtažují vášně - a to nepozorovaně. Nejvíce ty malé, ale trpělivé, stále živé, když jim dopřejeme dost času, aby rostly.

Ne, nemohu si tak lehce troufat tvrdit: Kdo mě odloučí od Kristovy lásky... kdybych měl zemřít s tebou... I když budeme mít pokušení si to myslet! Nejdřív se vždy podíváme na své drobné nepřátele ve svém srdci. Ach, jaké maličkosti, nehodné, hloupé, nízké, nás často pomalu, neviditelně odtažují od Kristovy lásky! Za jakou ubohou věc vyměňujeme Boží lásku!

Pane, kdybych se ohytal k nějakému ohybnému kroku, k malé zradě, ať ve mně ožije tvoje láska, ať mi nedovolí vyjednávat s nikým. Pak budu mít větší jistotu, že mě ani nepřátele zvenku neohrozí!

Přítáhní mě k svému milosrdnému Srdci!
Nedovol, abych se někdy od Tebe vzdálil!

ThDr Andrej DERMEK, SDB:CHLIEB A SLOVO

"Jsem už zase zde. Byl jsem čtyři měsíce doma. Vypomáhal jsem, kde bylo třeba a také jsem dělal přednášky o misiích. Velmi mě překvapili katolíci v Horažďovicích. Uchovávali si čistou věru a kostel byl plný: Také v okolí se cítil silný vliv tehdy tam činných sester sv. Josefa. Těm jsem skoro každý den sloužil mši sv. v Českých Budějovicích, kde si už pěkně opravily dům. Také naše sestry Nejsvětější Svátosti si už dům opravily a mají dokonce nové křeholnice. Jezdil jsem i dost s Otcem biskupem Dr. Liškou, hlavně na tak zvané "smíření s Němci", v mě bývalé farnosti Hartmanice, kde poblíž přisobil také sv. poustevník VINTŘI.

Toho naši dějepisci neprávem obvinili, ze zrady: prý tam přivedl Bavoráky a pak kníže Břetislav prohrál bitvu. Je to ale lež. Sv. Vintř - jak se dnes už bezpečně ví - byl diplomatem knížete Břetislava a kníže byl i u smrtelného lože sv. Vintře. Pak ho na své útraty dal převést do kláštera benediktinů na Břevnově v Praze. Tam je také jeho náhrobek ve zdi.

Zde teď pere slunce zase nad hlavou a pere i do nás; je nesmírně vedro..."

BRAZILIE

"Tie dve knihy, ktoré ste spomenuli, skutočne vyšli v našom trnavskom vydavateľstve. SLOVNÍK STAROKRESTANSKEJ LITERATÚRY od H. Krafta som Vám dnes poslal poštou. VIERA CÍRKVI V GRADNÝCH DOKUMENTOCH JEJ MAGISTERIA je už rozobratá, ale pripravujú dotlač. Potom Vám ju, ak dā Pán Boh života a zdravia môžem poslať... Máte pravdu, keď píšete, že Cirkve je dnes viac prenasledovaná ako v minulosti. Má dosť vonkajších nepriateľov, ale tí jej nemôžu uškodiť tak, ako vnútorní nepriatelia, ktorí podkopávajú jej učenie a jej autoritu. Písali sme o tom kedysi v časopise Viera a život v úvodníku pod titulom "Neužitočná móda".

SLOVENSKO

NAŠE JEDINÉ BOHATSTVÍ JE BŮH.

Bl. Bernarda Büttlerová

SETKÁNÍ VĚRNÝCH

Když šel Dr. Jan Šmíd do důchodu, chodíval i se svou paní Jiřinou na duchovní cvičení. P.VONDRA si s ním pohovořil. Oba bývalí političtí vězni si dobře rozuměli a našli řadu společných přátel.

Pane doktore, byl jste ve vězení s biskupem GOJDIČEM. Je to hořká i sladká vzpomínka, v Leopoldově jste se setkal se svatým člověkem.

Tento biskup byl skutečně mimořádně svatý člověk. Byl jsem v Leopoldově od r.1953 do r.1956. S ním jsem stále nebyl, protože později byli všichni kněží od nás oddělení, měli svou budovu za velitelstvím. Nechtěli, aby kněží měli dobrý vliv na ostatní. S nimi jsem se setkal jen když některý onemocněl. V cele jsem s ním nebyl, ale v samovazbě ano.

Mluvit jsme spolu nesměli, nesměl jsem mluvit s nikým. Mám na něho nejkrásnější vzpomínky. Když nás vzal dozorce dvakrát, třikrát na procházku, chodil jsem s bachařem po dvoře, biskup Gojdič si vzal židli k oknu a žehnal mi. Vždycky ho k vůli tomu zbili, ale dělal to stále./Na tomto místě sotva zadržel Dr.Šmíd vzlyknutí/.

Když jsem byl s P.Hronkem ze sv.Hory, tak jsme chodili ve velkém kruhu a vždycky jsem se mu latinsky zpovídal-ovšem po kouskách...

To dělal biskup Gojdič také. Když jsme šli ve skupině, vždycky někoho zpovídal, chodili k němu hlavně kněží. Když jsme ještě byli ve společných vazbách, tak jsme se při procházce vystřídali všichni. Já dodával kněžím oplatky z domova, někdo hrozinky, z kterých se tlačilo víno pro mši sv. Ve vazbě jsem byl buď sám, nebo s jezuitou P.Šilhanem a to několik měsíců. Později dali kněze z izolace zase mezi ostatní, ale to jsem už nezažil. R.1956 jsem jsem šel na Jáchymov a roku 1960 domů.

Jak se Otec Gojdič projevoval?

Byl to neprůbojný člověk. Nikdy jsem na něm nepozoroval něco špatného. Když nebyli kněží v izolaci, uděloval svátosti. Bylo mu tehdy 60 let. Musel žít velmi hlubokým vnitřním životem. Působilo to i na bachaře. Je to velký zážitek, žít v blízkosti světce. Zpovídal jako ostatní kněží. Když jsme chodili na procházku, vždycky k němu někdo přiskočil, vypovídal se, pak druhý atd. Ovšem aby to bachaři neviděli. K němu chodili ke zpovědi rádi, byl velmi vzdělaný a nadaný.

P. Šilhan byl prostulý v Kartouzích. Na něho všichni vzpomínali-byla to silná osobnost.

Ano, vynikající člověk. Biskup Gojdič byl zkromný. Jeden řeckokatolický kněz nám říkal, že Gojdič vozíval po vesnici děti na koni a také všechno, co měl z domova, rozdával.

Měl jen dvoje kalhoty, dvoje šaty, jedny na všední den, druhé na svátek-do kostela.

Všechno rozdál chudým. V izolaci se choval stejně. Dokud se ještě stýkal s mladými a kněží nebyli izolováni, všechno, co bylo

5
lepšího k jídlu, maso a pod.dal mladým se slovy: "To je naše naděje, naděje národa, mladí. My už tu nemáme moc co pohledávat-a právě ti to budou po nás dělat." Je zajímavé, že i bachaři v něm viděli něco neobyčejného, zvláštního. Jeden bachař prohlásil: "Jestli jsou svatí, tak je to tento člověk." - Sbíral špačky cigaret, aby si kuřáci mohli zakouřit. Taková velká pozornost! Věděl, jaká je to pro ně vášeň. Brzo po mém odchodu na Jáchymov biskup Gojdič v Leopoldově zemřel. Z vězení jsem se dostal r.1960 -

na velkou amnestii.

Jako lékař jste měl výjimečné postavení. Jako lékař jsem tam dlouho nebyl. Na samotku jsem se dostal právě kvůli lékařské činnosti. Vždycky, když hrozilo nebezpečí, stávky či demonstrace vězňů-i v jiné věznici - dali nás do samotky. Byl jsem tam poměrně dlouho. /Ze 13 let ve vězení byl 6 let na samotkách/.

S kterými osobnostmi jste se ještě setkal?

S biskupem Zelou, s Vojtaškem. Tomu dali na celu zvlášť surového kriminálního, úmyslně. Ten biskupa za každou maličkost zmlátil. Dověděl se o tom hodný Slovák a požádal, aby ho dali do té cely. Bachaři se ptali, proč chce být s takovým surovcem v cele. Řekl, že jsou kamarádi.Tak ho tam dali a mladý Slovák surovce hrozně zřezal-zfackoval ho tak, že museli k raportu. Velitel se Slováka ptal: "Proč ste ho zmlátil?" "Pretože mlátil biskupa Vojtaška!" "Proč ste mlátil biskupa?" obrátil se velitel na surovce. "Pretože ste mi to nariadili." A bylo po výsledku.

S biskupem Otčenáškem jste se nesetkal?

Ne.S tím ne.

Byl také propuštěn r.1960. Potom jsem ho brzo navštívil. Spal jsem pod stanem, věděl jsem, že u něho přenocovat nemohu. Zkusil jsem o i bez stanu-bylo teplo-ale komáři tak dotírali, že jsem se zavřel těsně ve stanu. Byl tam s námi také P.Brait. Ten zemřel doma, u nějakých známých v Praze.

Na jeho pohřbu na Olšanech jsem byl. V ústřední kapli byl také Dr.Cibulka, ale toho jsem už nemohl poznat, tak se změnil.

P.Brait nás hodně navštěvoval, v sobotu nebo v neděli. Já tehdy dělal studnaře v JZD, celý rok, v té době k nám chodíval, byli jsme velcí kamarádi. Vynikající a zbožný kněz!

Ríkalo se, že měl před smrtí velká pokušení. To není pravda. Setkal jsem se s ním krátce před jeho smrtí.

S doktorem Wagnerem jste se nesešel?

Ještě den před jeho smrtí. Pak šel k mé matce a když odcházel, ranila ho mrtvice v restauraci Praha proti Národnímu divadlu. Byl to velice moudrý člověk, mockrát nás navštívil. Ovládal literaturu, historii, umění, hudbu - tedy čtyři velikánské obory.

Vodíval hosty do Národního divadla. Sám sobě zazlívám, že jsem ho nechytíl za límec, aby napsal své paměti - z domova i z kriminálu.

Měl úžasnou paměť. Např. v kriminále, když jsme byli na cele sami, jsem řekl: "Vašíčku, vypravuj něco." Vyprávěl celý román. Podivil jsem se: "Vždyť to říkáš z paměti." "Přece jsem to už dvakrát přečetl." Měl zručnou paměť.

Když nám vyprávěl plyně nějaký román, byla bna buchaf také napjatě poslouchal u dveří. Pak se ho zeptal: "To čtete potmě?" - Když měl dobrou náladu, četl tak, jako když se listuje v knize. Na Mírově nám vyprávěl jen jednu knihu a vždycky se rozzlobil, když se ho všichni ptali: "Jak to bylo dál..." Pak už knihy nevyprávěl ale později něco ze svého života. Zemřel, když mu bylo něco přes padesát.

Byl to vzácný člověk. Všichni na něho rádi vzpomínáme, měli jsme ho rádi. Chodíval k nám pravidelně. Kdykoliv byla nějaká oslava, musel být Vašíček u toho. Jeho kolega Čadil učil na fakultě umění v Plzni, také vzácný člověk a znalec umění.

Měl spoustu návštěv. Jedné návštěvy se ptal, co po něm chce. Návštěvník řekl: "Jsem šťastný, že s vámi mohu mluvit." "Vy jste dnes dvaapadesátý návštěvník," odpověděl Wagner. Byl to skutečně svatý člověk. A ještě něco o Gojdičovi? Přišel jsem do Leopoldova r.1952 o něco později, jsem ho poznal. Já byl napřed v úplné samotce, a později jsem byl jako lékař v nemocnici.

Asi za půl roku jsem poznal Gojdiče, který byl většinou také na samotce. Hodně dral s ostatními kněžími a vězni perli. Jako nemocný se Gojdič nikdy nehlásil. Ze samotky bral velitel k lékaři jen ty, kdo byli tak nemocní, že nemohli chodit a udavače.

Wagner vyprávěl, že i rodiče měli úžasnou paměť. Mám podezření, že mu estébáci k smrti pomohli.

Ne, měl vysoký tlak, už když byl v kriminále. Také slabý, velmi slabý zrak. Měl ho operovat nějaký americký odborník, ale než k tomu došlo, dostal se Wagner do vězení.

Přece ho nezavřeli proto, že byl ředitelem Památkového úřadu?

6

Měl velké styky, hlavně s Američany, s vyslanci a s celou zahraniční kulturou. Špionáž neprováděl. Asi 14 dní předtím, než měl jet do Ameriky, ho zatkli.

Po Leopoldově přišel na Mírov. Tam jsem se s ním asi r.1952 setkal. Pak jsem šel do Kartouz a co P.Braitto?

Zpřátelili jsme se.

Byl prý v nějaké cele, kde nemohl ani sedět, ani ležet, ani stát. Byl to statný člověk, musel hodně zkusit. Zemřel při modlitbě. Znal jste také jezuitu P.Kajpra?

Jistě. Říkali jsme mu Ada. Hodně vypravoval. Byl to vzdělaný člověk, hlavně v duchovních věcech. Sotva přišel z nacistického tábora v Dachau, nějakou dobu působil a zase ho zavřeli. Hodně překládal, hlavně z franštiny. Vyprávěl, že sotva mu spravili zuby, zavřeli ho zase komunisté.

S těmi zuby - to byla legrace. Někdy si je nevzal a my se ptali: "Áčo, kde máš zuby?" Odpověděl: "Vyndal jsem si je, abych lépe slyšel."

Jakmile se vrátil z nacistického koncentráku, dával exercicie, hlavně kněžím a také redigoval týdeník KATOLÍK.

I mezi kněžími byli komunisté. Obvykle si některého mladého muže vybrali a řekli mu: "Ty budeš studovat na kněze." Kdykoliv povolili chlapcům, aby šli do semináře, byl mezi nimi určitě jeden komunist.

O jednom věděli, že se za týden po vysvěcení bude ženit, a přece ho tehdejší biskup vysvětil - snad ze strachu? Nebo z ODR?

Děkujeme za rozhovor. Snad se najde nakladatelství, které vydá poutavé a inteligentní vzpomínky statečného lékaře - možná, že je někdo přeloží i do jiné řeči, aby katolíci i jejich nepřátelé viděli, jak skvělé kněze i laiky jsme měli v komunistických vězeních a koncentracích. Kolik kněží a biskupů na Západě by dobrovolně vydrželo tak kruté pronásledování? O laicích ani nemluvě!

Předseda holandské bisk. konference, Simonic prohlásil v katolickém měsíčníku THEOLOGISCHES, že nepřátelé Církve chtějí takovou církev, v které by sami určovali, co se má věřit a jaká má být mravnost. Ani ostrý mohamedanismus, ani sekty nejsou největším nepřítelem Církve, ale zhoubné duchovní proudy, které ničí Církev a jádro jejího učení (tj. učení Kristova) zevnitř. Krista už představují jako "zvláštního, mimořádného člověka" ne jako Syna Božího. - V Církvi se rozmáhají dávno odsouzené bludy.

NIČIVÉ KOMPROMISY

Pod názvem *Konservativní biskupové-liberální výsledky* líčí autor pro James Hitchcock v časopise *The Catholic World Report* v květnovém čísle, jak i teď - kdy jmenuje sv. Otec věřící biskupy, se obrátí něčím církev.

Čeho se přesně biskupové bojí, to nikdo vlastně neví. K lečdemus je nutí nedostatek vhodného personálu: kněží a řeholníci jsou "nedostatkem zboží" a biskup si nemůže dovolit pohrěbávat těch pár, co mu ještě zbývají. Tento problém se stále opakuje. Proč? Jak jsme už psali, pravověrní muži se zbaví odvahy nebo se dokonce odmítnou, aby se stali kněžími. Odmítnou je progresivní církevní úřady - ne biskup. /Např. v jednom semináři povzbuzovali seminaristy, aby se oženili, protože stejně bude zrušen celibát a pak se mohou dát vysvětit na kněze. Což se ovšem nestalo a nestane, protože církev nemůže naložit na muže dnes dvě tak těžká břemena - kněžství a manželství - a ovšem i rodičovství. Tak tyto studenty představení úmyslně klamali.

V jistém smyslu je pro liberály výhodné, když vládne v diecézi konservativní biskup. To dodává liberální politice úředníků pravověrnosti. Pravověrné laiky může biskupský úřad propustit a odvolat se na biskupa, že "je s tím srozuměn".

Často biskup na veřejnosti mluví pravověrně, ale praxe diecéze jde jiným směrem. Konservativní laici nemají prakticky možnost, aby uplatnili svůj pravověrný postoj - označuje se to pouze za "míněni" "názor". I když sv. Otec i biskup hlásají a posilují pravověrnost, dovolí si diecézní biskup v určitých situacích přijímat odchylky od katolické víry. Když mají pravověrní laici vůči něčemu námitky, prohlásí je liberálové za "věčné nespokojence-kverulanty".

SPOTENCI V HROMADNÝCH SDĚLOVACÍCH PROSTŘEDCÍCH. - Vzdor všem řečičkám o "pluralismu" brzo pochopí liberálové, že církev se rozpadne, když se rozdělí sama v sobě. Proto odsunují surově a nemilosrdně v praxi pravověrné na okraj společnosti - jsou-li u moci. Totiž věřící, s kterými je do jisté míry biskup spokojen.

Pro tento postup jsou nepostradatelná média. Ještě než koncil skončil, využili liberálové nenasytný hlad médií a zavedli tam učené spory ovšem tak, aby to jejich cílům vyhovovalo. Pak měl ovšem biskup

svázané ruce. Tato strategie pokračuje bez odporu už třicet let po sněmu - až k bodu, kdy se mnozí nepřátelský postoj médií vůči Církvi/a jen proti katolické! /takže i naivní čtenář či divák pozná, oč vlastně jde. Zničit víru!

Ti biskupové, kteří byli známí jako přísní a měli autoritu, byli umlčeni hned po koncilu. Na prvních je postavila media - tj. veřejně je pohanila. Bylo to poučení pro budoucí biskupy. Ze strachu před nájezdy médií často dosadili na vlivná místa v diecézi své vlastní nepřátele - a hlavně nepřátele katolické víry. A také je bohatě platili. Světové združení konservativních žurnalistů ironicky založilo "docela zvláštní cenu úcty", kterou propůjčují media konservativním osobnostem veřejného života, kteří se chystají k tomu, aby své zásady zradily. Každý US biskup ví, že tato "cena" existuje. /Tak v jedné US diecézi, které vládne konservativní biskup, dostává od médií pravidelně podporu a od té doby biskup sám pomáhá prohlašovat věřící katolíky za "labilní, vratké fanatiky". V americké kultuře jsou lidé, kteří očekávají od biskupa a vedoucích osobností, že musejí být laskaví a přívětiví. Také se mají vyhýbat tvrdým zásadám a rozhodnutím. Bezpochyby se Sv. Stolec zklamal, když viděl nečinnost těch biskupů, které jmenoval. Musíme ovšem uznat, při pohledu na tyto nečinné konservativní biskupy, že trochu viny má také Vatikán.

"Každé království, samo v sobě rozdělené, zpusťne a dům na dům padne." Lk 11,17.)

PŘÍCHÁZEL K VÁM

Nyní přichází 27. rok. Ale trochu kulhá. Proč? Předplatné platí asi dvě třetiny čtenářů.

Některé KLUB rádi čtou, ale nemohou zaplatit celé předplatné - dnes 35 frs - protože jen poštovza rok se zvýšilo novými předpisy o 7 frs. At aspoň menší částkou poukážou příloženou složenkou, že o KLUB stojí, že jej čtou, že jim něco dává.

A ZÁMOŽNĚJŠÍ ČTENÁŘE chceme poprosit, aby přispěli trochu víc - podle svého uvážení - na vydávání KLUBU - aby došel až ke konci roku a nepadnul finančně vysílený - na své cestě k Silvestru r. 1996.

Nejlépe je předat předplatné misionáři nebo je poslat v dopise - pokud chcete přispět větší částkou než je 35 frs.

Jak administrace, tak redakce Vám upřímně děkují.

26 LET

Netýká se čtenářů ve vlasti!
POZOR! Staré složenky jsou neplatné!

UŽ TO NENÍ HANBA!

Do cely se vloudila závist. Závíděly paní Tangariové, že žije ve svobodném světě.

Pochopila jsem, že tento nedělní rozhovor si naplánovala Naďa s Vanou a Lucy. Už dříve se mě ptaly, jak se ve "svobodném" světě žije. Ivanka a "matka" mlčely, měly své vlastní starosti. "Matka" v slzách myslela celé dny na rodinu, domov, a modlila se za ně. Byla to její druhá těžká neděle ve vězení.

"Řekni, máš ráda zlato?" zeptala se Naďa.

"Ne, Naďo, zlato nemiluji."

"Jistě máš hodně zlata. Ve svobodné zemi může mít každý zlata, kolik chce!"

"Mám jen manželský prsten - jiné zlato ne."

"To nechápu. Na tvém místě bych ho měla víc než dost. Máš aspoň ráda skvosty?"

"Ne. Přinesly už lidem hodně neštěstí."

"Doma máš jistě skříňku plnou skvostů!"

"Nemám, a i kdybych skříňku měla, byla by prázdná."

"Proč?"

"Na světě je mnoho bídy, a ti lidé čekají na pomoc."

"A co je nám po nich?"

"Musíme jim pomáhat."

"To je určitě velmi nevděčné!"

"Je to jediné, co se vyplatí."

"Tobě určitě ně. Jsi ve vězení. Vyplatilo se ti to?"

"Určitě. Nelituji, že jsem lidem pomáhala."

A až budu na svobodě, zase to budu dělat.

Jistě, z čistě lmotného hlediska máš možná pravdu - nevyplatilo se mi to. Ale ten, kdo věří, chápe to s vírou. Ve víře v Krista a jeho učení, v následování Krista se to vždy vyplatí a bude vyplácet. Poznála bys to!" Tak skončil náš nedělní rozhovor.

"Matka" začala zase naříkat. "Ach, ach! Jaká to hanba. Taková HANBA! Hrozná H A N B A!"

Vana si k ní sedla, objala jí ramena a promluvila k ní tak, jak mluvíme k dítěti:

"Řekni, matko, co je vlastně hanba?"

"Že tu sedíme ve vězení!"

"Ach, vězení. To už dávno není hanba v naší zemi. Do vězení jdou mladí, staří, dobří i špatní, vinní i nevinní - kdo se bude za to stydět?"

"Matka" přestala plakat, Vana jí usušila dlaně slzy a začala se, jako obvykle, ptát:

"Tak, maminko, co jsi vlastně spáchala?"

"Matka" byla dožaná Vaninou účastí a začala vyprávět svou historii.

Jako vedoucí hotelu měla dobré místo, ale plat byl malý, nemohla z něj uživit svou velkou rodinu. Muž byl nemocný, proto celá léta bez místa, všechno spočívalo jen na ní. R.1968 si našla dobré vedlejší zaměstnání.

A to na Brněnských veletrzích u italských vystavovatelů. Naučila se od nich ležce umění, připravovat neapolskou kávu - espresso - a tu velmi mile návštěvníkům nabízela. Tak se stala "matka" 8
espres dámou u italského vystavovatele. Měla velký úspěch a dobrý výdělek. V době výstavy si vzala dovolenou a v hlavní sezóně tam pracovala. S Italy si dobře rozuměla. Zvláště s manželkou vystavovatele, která byla stejnou "maminkou" jako ona. Z tohoto styku se brzo vyvinulo přátelství. Vyprávěly si o svých dětech.

Hned z prvního výdětku mohla "matka" zaplatit svatbu svého nejstaršího, na které byli i její přátelé a přítelkyně. Italka jí zase vyprávěla o nedávné svatbě svých symů a ukázala jí i fotografie. "Zde jsou naši dva chlapi. Srdce z cukru!" Tento čistě italský výraz se "matce" líbil. Odpovídal jejím mateřským citům.

Jednou řekla Italka: "Naše děti jsou halt naše děti. Jsou kus našeho srdce. Říkáváme: při jejich narození jsou všechny krásné. Při jejich svatbě jsou všechny dobré. A ach - když umřou, jsou všechny svaté."

Vedlejší výdělek a krásné přátelství za tři roky náhle skončilo. R.1971 vypukla "čistka", která smetla všechno, v co doufalo "pražské jaro". Vedlejší výdělek už byl protizákonný. Mohlo se sice pracovat mimo normální práce, ale muselo se to hlásit jako "brigádnická služba". A úřad sám přiděloval místa a určoval výši výdětku.

Čistka přinesla s sebou několik paragrafů, které neplatily v letech 1968-1970 - a nyní to bylo trestné. Kdo to mohl tušit? Nejméně "matka"! Tak spadla do sítě čistek a obvinili ji, že nehlásila "brigádnický výdělek".

"Ale to není tak zlé", prohlásila Vana a usedla na své místo a pak ji poučila, co může říct a co ne, jaký trest na ni čeká atd. "Matka" se mučila totiž nesčetnými otázkami.

"Nestarej se, maminko," řekla Vana rozvážně,

"brigádní služba sem, brigádní služba tam - a na jednu budeš zase doma!"

"Ach, vzdychla "matka", "dej Pán Bůh, aby to tak bylo!"

Naďa se vrátila od výslechu celá rozčilená. Cenzura zabavila dva dopisy její matky a dopis jejího muže. Všechny ležely před vyšetřujícím soudcem. Ve všech stálo: "Řekni všechno. Mysli na nás, myslí na sebe. Řekni všechno!"

"Co to znamená?" ptal se soudce. Naďa odpověděla, že neví. Na tom trvala, i když se jí ptal nesčíslekrát. Skutečně o ničem nevěděla. Snad rodinu poučil obhájce rodiny nebo to byl následek šoku, který každá rodina prožívala. Byla to známá věta: Řekněte všechno a zítra jste na svobodě! Někdo na to nalítnul - ale na svobodu se nedostal. Navíc vtáhl do toho často mnoho jiných lidí. Nemělo to konce. Pro Naďu byl Dubčekův rok - jako pro jiné lidi. Netušila, že minulost budou soudit těmi zákony, které platí dnes.

CRONINOVA CESTA K BOHU

A.J. CRONIN se nar. 1896 ve Skotsku. Na universitě v Glaskově vystudoval lékařství. Tam ztratil víru. Při pitvě hledali duši, ale nenašli ji. "Když jsem myslel na Boha, dělal jsem to s povýšeným úsměvem, který prozrazoval skoro biologické pohrdání tou ošepanou bajkou..."

Po studiích pracoval v řadě nemocnic, pak si založil svou praxi v hornické oblasti v již. Walesu. Byl to podklad pro knihu A hvězdy mluví. Byl jako lékař velmi svědomitý, život mu dával lepší poučení než knihy. Nutil ho zamýšlet se hlouběji nad otázkami a jeho nevěra se pomalu rozplývala a uvolňovala místo víře v Boha.

NEMOC - CESTA K DRAŽE SPISOVATELE

Když r. 1930 vážně onemocněl, musel se zotavovat na venkově - a ve volném čase začal psát romány. Měl velký úspěch. První román byl Kloboučníkův hrad. Pak další, Citadela, Tři lásky, Velký kanárek, Klíče království, Doktor Shammons a jeho cesta, Světlo, Dáma s karafiátem, Tehdy na horách, Profesor z Heidelbergu, Hrdina ve stínu, Příběhy z černého kufříku, Pozdní vítězství, Španělský zahradník, Osudová noc, Touha pestrého ptáka a mnoho jiných.

"ŽIVOTNÍ KŮŽENOSTI MI ODHALILY NOVÉ HODNOTY"

píše. "Uvědomil jsem si, že životní kompas obsažený mnohem více, než mé učebnice, mnohem víc než to, o čem jsem sníval. Jedním slovem, ztratil jsem pocit povýšenosti, i když jsem si tehdy ještě neuvědomoval, že je to první krok na cestě k Bohu."

Na Cronina-lékaře-mocně zapůsobilo velké hornické neštěstí. 14 horníků bylo pět dní pochováno pod zemí-zatím co se jejich rodiny a celá ves modlili k Bohu o záchranu. Když se Croninovi podařilo dostat se blíž k zasypaným, slyšel, jak zpívají zbožné písně s nadějí na záchranu.

NEJLEPŠÍ DŮKAZ, ŽE BŮH JE, NENÍ ROZUM,

ale život těch, které podněcuje a vede víra. Cronin se setkal s takovou praktickou křesťanskou která se přes dvacet let starala o nemocné. Stále byla veselá a vyrovnaná. Nikdy si neztěžovala, že má tolik práce. Když se podívil, že tak málo vydělává, řekla: "Stačí mi to, co vydělám. Víc nepotřebuji..." "Bůh ví, že si to zasluhujete." "Když Bůh ví, že si to zasluhujete, tak mi to úplně stačí." "Tehdy jsem si uvědomil, 'pokračoval Cronin, že život této obětavé ošetřovatelky je nejlepším důkazem Boží existence... Cítím jsem prázdnotu svého života."

"JEDNA POLOVINA SVĚTA JE NEVERECKÁ,

a bojuje nemilosrdně proti náboženství, do zuřivé a neúnavné kampaně, aby pošlapala trvale pojem Stvořitele. A my, druhá polovina světa,

vzdor duchovnímu hladu rozežírajícímu stále naše srdce, jsme tak necitliví ve svém postoji vůči Bohu, tak chladní vůči smyslu života, že si vůbec neuvedomujeme strašné nebezpečí, ohrožující život ducha. Moderní myšlení, zdůrazňující vědecké pokroky a odsuzující staré tradice, působí na mnoho lidí tak, že pochybují o jsoucnosti Boha. Jiní zase,

kteří nedůvěřují světu, zahalenému do pochybností, konfliktů a strachu, se snaží uniknout budoucnosti různým rozptýlením.

Právě toto zatěžující vědomí krize v lidských záležitostech mě vedlo k tomu, abych popsal některé procesy mysli a ducha, které ztvárňují mou víru.

Jediná síla, která k tomu vede, je Bůh sám. Není ho možné dokázat matematicky, nekonečná Bytost se nedá pojmenovat do konečných pojmů.

BŮH A STVOŘENÝ VESMÍR

Zamyslíme-li se nad tajemstvím a divem vesmíru, nad jeho pořádkem a složitostí, nad jeho nesmírností, která nás plní hrůzou, nemůžeme uniknout myšlence na Stvořitele. Kdo by se odvážil při pohledu na hvězdy tvrdit, že tento vesmír povstal z ničeho, že je náhodný?

ZAMYSLEL SE I NAD OTÁZKOU ZLA VE SVĚTĚ.

"Kamenem úrazu bývá pro mnoho lidí rozšířené zlo a utrpení ve světě. Copak mohl dobrý Bůh stvořit špatný svět, trápení, bouřkami a povodněmi, hladem a nemocí a konečné smrti i v nejkrutější podobě? Bůh by musel být naprosto nedokonale, aby stvořil tak špatný svět."

Na tyto otázky najde nejlepší odpověď v knize JOB. Ten pochopil pravý význam a cíl krátkého pobytu člověka na zemi. V tomto materialistickém světě, mučeném touhou po rozkoši a rozptýlení, zapomínáme, že prostý požitek není smyslem a cílem života. Přijmeme-li Boha a nesmrtelnost, chápeme, že život není bezstarostnou zábavou, ale velmi krátkým časem přípravy, krátkým vzhledem k věčnosti. Zkouškou vytrvalosti, neboť stojíme na prahu smrti a věčnosti. Čím víc utíkáme od utrpení, tím víc budeme trpět. Jeden z nejmoudřejších lidí - Tomáš Kemenský - napsal: "Dokud ti utrpení bude mukou a budeš se snažit před ním prchat, pak ti bude tíhou a kříž - před kterým utíkáš, tě bude sledovat jako stín." "Vypijeme-li trpký kalich utrpení do dna, složíme vyšší zkoušku oddanosti do Boží vůle. Pak uznáme marnost svých tužeb a pozemských pokladů. Posilnění na duchu, oddáme se Bohu. Job říká:

"I kdyby mě zabil, budu mu důvěřovat."

Řada postav jeho románů hledá své poslání a když jej najde, jde statečně a bez ohledů na propasti a svody, k svému cíli! Vidíme to hl. v knize Klíče království. Podle P. Senčička, S.J.

Cronin zemřel ve Švýcarsku r. 1981.

AŽ UVĚŘÍ POHANÉ...!

Ke konci knihy SLOUP OHNĚ píše pokřtěný židovský psychiatr Karl STERN bratrovi do kybucu, proč uveřil v Boha a v Mesiáše. O jeho důkazech, že Bůh je, jsme psali. Jaké důkazy má o tom, že Kristus je slíbený Mesiáš?

MNOHO LIDÍ SE DOMNIVÁ, ŽE PASCAL - matematik, fyzik - a Pascal teolog museli vést podvojný účetnictví. Oba však připustili PRAZÁKLAD. Neměli námitky proti Bohu, který je-podle Euklida, - podstatou všech věcí. CO SE VŠAK ZDÁ TAK NEPOCHOPITELNÉ

a neslučitelné s rozumem je, že by Bůh hořícího keře a Bůh, který napomínal a hrozil malému pouštnímu kmeni, poslal na svět svého jednorozceho Syna. Každý z nás prožil jistě v životě bolestné rozdělení-tragický rozpor. Snad to vytuší i děti. Poznáváme-li soulad vesmíru, vidíme západ slunce, slyšíme Mozartovu symfonii, prožijeme jakousi dokonalost. Tak rádi bychom ten okamžik protáhli, jako Faust: "Zůstaň, jdi tak krásný!" Pak ale pozorujeme ošklivost, rozpad, nemoc a smrt, nenávist a krvelačnou krutost. Zdá se nám, že v dokonalosti je prvek, který mříž k neustálému zhoršování.

CÍRKEV MÁ NA TENTO ZDÁNĚLIVÝ PROTIKLAD SPRÁVNOU ODPOVĚĎ. - Ví, že tyto okamžiky krásy a dokonalosti jsou kousky věčnosti. Na zemi je dokonalost poničená tím, že máme možnost volby. Bůh nám dal svobodnou vůli.

Náš rozum se podobá "mléčné dráze" se svými elektronickými spoji. To by tě mělo uchvátit, dojmout a naplnit bážlivým rozechvěním. Tvé myšlenky jsou však nestálé. Chceš založit zahradu? Nebo zabít člověka, aby ses s jeho vdovou oženil? V nekonečném a dokonalém souladu jsou různé možnosti. Můžeme volit. Ten, který stvořil myšlenkový stroj, přidal k němu také svobodu.

Nemysli si, že Stvořitel se už o svět nestará. Bůh se zjevil v dějinách a v dějinách vidíme změny. Jako kdyby někdo JINÝ "tahal za provázek". Je to nesmírně dramatický boj mezi Bohem a jeho národem, žijícím na místě, kde se křížují prastaré kultury.

VELMI BRZO-A STÁLE VÍC-TUŠILY NÁRODY, že tento národ putuje pozemsky i duchovně nesmírně složitými cestami. Ne však bez cíle, ale aby lidstvu přinesl NEKOHU, kdo bude pro celé lidstvo nesmírně důležitý.

Jsi-li věřící žid, nemáš zatím námitky-souhlasíš s tebou i křesťan. Ptáš se: "Žijeme skutečně v mesiášské době? Jestli ano-pak se mnou nepočítejte." To jsem si říkal také dlouho, jako ten rabín, co se díval z okna a řekl: "Už přišel Mesiáš? Nevidím žádné změny?"

To jsou celé duchovní dějiny židů za 2 tis. let. První židovští sociální revolucionáři, cítili odpor, hnus a netrpělivost při pohledu na nespravedlnost a nelásku společnosti své doby. **DNES S RABÍNEM NESOUHLASIM.**

11 Avšak sympatizují s prvními sociálními revolucionáři. Jejich nespokojenost je svatá. Kdysi židé předhazovali Církvi inkvizici, jako důkaz, že není pravá. Byla to pravda, i když to zveličovali, protože se jim špatně vedlo. Zase nacházíme v hloubi skrytý pocit protikladu-zneklidňuje nás. Proto ta nedůvěra ve Vykupitele, která se jako trn vrývá do těla křesťanů.

KDY SE ŽIDÉ STANOU KŘESŤANY?

Sv. Pavel prorokuje a napomíná pohany: "Zatvrze-li přišlo na část Izraele a to tak dlouho, dokud nevstoupí (do Církve) pohané v plném počtu, potom bude zachráněn celý Izrael!" (Řím 11,25). "Plný počet" neznamená jen číslo, ale má i význam hodnoty. Dokud se nestanou všichni opravdovými křesťany, nemůže se od židů čekat, že také prohlédnou!

PROROCTVÍ SE SPLNILA

Mesiáš-Kristus je historická postava Ježíše z Nazareta. Ale jeho sestoupení na zem nemůže změnit společnost najednou. To by znamenalo, že dějiny jsou samočinné. Popírala by se vnitřní svoboda člověka-a jen ta ho dělá víc než vše ostatní božským. Kdyby

se při sestoupení Mesiáše náhle změnil svět v místo míru a lásky-podobalo by se to loutce, která automaticky tančí a přestane, když skončí hudba. Celé drama židovských dějin by při objevení takového Mesiáše bylo úplně bezvýznamné.

KRISTUS JE SKUTEČNĚ SPOJEN S DEJINAMI ŽIDŮ. ŽIL A UKŘÍŽOVANÝ TOHO, který byl vtěleným Bohem. Ano, Bůh se stal člověkem, ale vedení židů, luza ho odsoudili, římská nadvláda na něj položila kříž a postupně popravila.

JEHO MÍR A SPRÁVEDLNOST NEZMĚNÍ SVĚT SAMOČINNĚ-NEZÁVISLE NA NAŠÍ VŮLI! Jeho pravda a láska ozařují skryté hlubiny jednotlivých duší. Mluví-li Kristus, jak bude působit jeho první příchod, volí obrazná přirovnání.

"Kvas", "semeno". Mluví tedy o změně v člověku, která je skrytá-nebo se rozsévá jako semeno. Neznamená to, že máme myslet o společnosti a politice z hlediska křesťanství, ale jen to, že každý máme napřed hledat říší Boží-ktérá není z tohoto světa-a vše ostatní pak dostaneme. (Mt 6,33). Církev nám tedy dává jasný pojem o přirozenosti člověka a o dějinách. Tvrdí, že první hříchem byla narušena schopnost dobra, pravdy a krásy tohoto světa a to svobodnou vůlí člověka. Až do příchodu Páně se zdá, jakoby ve všem byl prvek zničení - nebytí. Nejlépe se to dá osvětlit přirovnáním z vesmíru. Znáš-li fyziku, víš, že druhý termodynamický (tepelný) zákon v jistém smyslu upravuje zákon udržování energie. Dokazuje, že energie se může změnit v teplo-tedy v jinou formu.

Stále rostoucí energie se mění v teplo a nedá se uvést do předešlého stavu (je irreversibilní). Vesmír nakonec zemře tepelnou smrtí. Sklon energie, změnit se v určitém stupni irreversibilitě v teplo, nazýváme entropií, tj. nepoužitelná část přijaté energie. Víme, že v křesťanství je také něco podobného jako zákon entropie. Záporný postup-jako je zlo, nemoc, rozpad a smrt-má v sobě zřejmě nadvládu nad dobrem a pravdou-a ty nám vtiskují pocit věčnosti.

JAK JENTO ŮBYTEK ODSTRANIT?

Jediný prostředek jak postupující "entropii" zarazit, je VTELENÍ. Přistup druhá Eva-Panna Maria-a počala bez prvotního hříchu-Ne-psokvrněné početí. Životem, utrpením a smrtí vočkoval Kristus do dějin nový kvas, jediný, který může zadržet postupující duchovní entropii- která pokračuje k nicotě.

KDYBYS BYL VĚŘÍCÍM ŽIDEM, NAMÍTAL BYS že je pohanské, dělat si obraz Boha - at v lidské nebo jiné podobě. Bůh ve St. zákoně často varuje "učinit si jeho obraz nebo přirovnání".

PROČ TO ZAKAZUJE?

Protože stvořil obraz sebe samého, totiž ČLOVĚKA. Věřící lidé mají často obtíže, aby si představili Boha tak, jak nám Ho podává Písmo. Tvrdí, že taková postava je příliš lidská. Snad by bylo lépe představit si Boha filosoficky. Speciální židovská myšlenka není ani tak představa "lidského" Boha, ale spíš člověka "bohostředného". Myslím, že stará tal-mudská diskuse při otázce: "Co je základní zásada zákona?" odpovídá různě. Jeden rabín říká: "Miluj svého bližního jako sebe samého." Jiný ale odporuje: "Mnohem základnější je: "Učiňme člověka, aby byl naším obrazem." (1. Moj. 1.26 a 27).

ČLOVĚK V NEJPŮVODNĚJŠÍM SMYSLU JE PODOBNÝ BOHU.

Křesťanská myšlenka je hlubší. To Něco v Bohu, z kterého je člověk v tajemné způsobě - je Druhá božská osoba v Nejsvětější trojici. To je však jen trochu osobitější, přesnější než představa židů.

Uvažuj někdy o rabinském rozhovoru a přidej logicky ke křesťanské myšlence o Bohu. MYŠLENKA VTELENÍ NENÍ CIZÍ PRVEK,

který byl připojen ke stromu židovské tradice. Židovskému duchu je myšlenka VTELENÍ mimořádně blízká.

Svatá nespokojenost, která by ráda viděla proměnu celého společenského řádu, je - z psychologického pohledu - jen část těchto podstatných znaků.

"Jen tam, kde se (katolická) víra skutečně prožívá, může se zachovat pravé světlo Kristovo a jeho poselství příštím generacím a může přinést plody".

Dr. W. Wadstein, Salzburg
Uveřejnilo SVĚTLO, č. 35.

"Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti..."
Jan 15.5.

Pověstný biskup Jacques Gaillot odmítl obvinění, že se moc často objevuje na televizní obrazovce a přátelí se s P. Drewermannem, jehož učení a knihy neodpovídají učení Krista a Církve.

17.-19.5. navštíví sv. Otec Slovensko a v Mariboru má blahorečit 19.5. posledního knížete-opata Lavantu, A.M.M. Slomška (1800-1862)

Za prvního kněze v Buthanu vysvětil Josefa K. Tsheringa. Toto himalajské království leží mezi Čínou a Indií. -30.1. vysvětil biskup v katedrále Taiochoe, I. markýského kněze-J. Taupontiniho /31/. Při svěcení byli další 2 biskupové a dva tisíce věřících z 6 Markýských ostrovů.

Před 10 ti lety zemřel básník Jaroslav Seifert. 3.1.t.r. zemřel opat premonstratského kláštera v Nové Říši - Augustin Machalka (89 roků)

Na přelomu roku se zúčastnilo 18. tého setkání mládeže v Taize ve Vratislavi mnoho mladých.

Konalo se na téma: Rozhodnout se milovat.

Vatikán má své diplomaty v 161 zemích. Po pádu komunismu stoupl počet o 54 nunciatur.

V ČR bylo uznáno za církev 21 nábož. organizací, dokonce i scientologie!! K uznání je třeba 10 tis. podpisů a splnění různých podmínek, např. zveřejnění stanov a účtů. Vice-ministr kultury Josef Svoboda považuje toto uznání za příliš snadné, sekty mají hodně svobody/a méně kontroly. Scientologie je obchod - ne náboženství./

Sv. Otec poslal list předsedovi unie františkánských gener. představených P. Bonaventurovi Midlimu a to u příležitosti 50. výr. listu, kterým prohlásil Pius X. sv. Antonína Paduánského učitelem Církve.

Duchovní obnova pro české katolíky v Německu se koná v Ellwangen 15.-17.4. a cyrilometodějská pouť v Ellwanger 6.7.

Koncem září chce sv. Otec navštívit Vandée-což nebylo v programu-aby se pomodlil u hrobu sv. L. J. Grignona z Montfortu v St. Laurent s. Sevre

V dohledné době bude svolán plénární sněm slovenských biskupů. Tajemníkem přípravného výboru je Dr. Anton Fabián. Na zasedání biskupů 23.1. se schvalily stanovy. Sněm má posoudit, jak se splnily zásady 11. Vatikana, jak oživily víru katolíků a vytyčí i pastorační program pro budoucnost.

Oblastní rada kapucínů přenechala svůj klášter v Arth/SZ/syrským pravoslavným. Bude tam klášter pro kulturní a náboženskou činnost pravoslavných.

V Belgii sbírají podpisy pro Kirchnervolksbegehren a začnou i v Itálii. Církev se má podle této akce-obrodit tím, že budou kněží, kněží se budou ženit a vedení Církve budou silně ovlivňovat často Církvi nepřátelští a nevzdělaní laici. Teď ne učením Kristovým. Sotva povolil Řím pod nátlakem ministrantky, už jsou akce-aby povolil i jáhenky. Podej čertu prst...

MODERNÍ OTROCI

V naší vlasti už zapustila kořeny mimořádně nebezpečná sekta, zvaná podle svého zakladatele - Korejce - Moon - nebo Mun. Svěho času jsme uveřejnili na pokračování články o mladém muži - byl to žid - který se v USA dostal do spárů této sekty, a o tom, jak úsilovně se jeho přátelé snažili z víc než silného vlivu sekty dostat. Podářilo se jim to? Uvídíme! Ale lépe je nebezpečí předcházet než je často bez úspěchu, odstraňovat. A chceme-li je odstranit, musíme poznat jeho kořeny, jeho metody a vlivy. O tom si židé natočili film.

V redakci bylo živo. Zazvonil telefon, hlásila se Janeta. Sdělila, že už i kamarád Mike není k nalezení. Jednou ji volal bezbarvým hlasem a mluvil o "nepředstavitelném projektu, fantastických lidech, neuvěřitelné nauce". Dodal: "Dokud to neprožiješ, nepochopíš. Nic krásnějšího jsem dosud nezažil!" Vzpomněl jsem si na mladého učitele, kamaráda Benjiho, který navštívil bratrance v jakési komuně u San Franciska. Bratranec Benjiho přemlouval, aby zůstal déle a ještě déle, až nám začal Benji psát listky z komuny. Žijí prý tam "čestní, vážní lidé vzrušující, novým životem." Tak se Benji nikdy nevyjadřoval. A zval nás tam.

Konečně se tam Mike vypravil. Za deset dní telefonoval stejně, jako Benji. Organizace se jmenovala Creative Community Project. Společné tvůrčí budování.

Psával jsem o těch okrajových organizacích, ale chtěl jsem získat víc informací. Naši informanti o tom nic nevěděli, ani v archivu o tom nebyla zmínka. Obrátil jsem se na odborníci Carol P. z jiného časopisu; sdělila mi, že objekt patří "munům", a že je to tak zvaná sjednocující církev pod vedením bohatého Korejce, "důstojného Sun Myung Mun." Dala mi pár rad, jak sehnat další informace. "Mika snad zachráníte, ale u Benjiho je to beznadějsní," dodala.

Brzy jsem si o této sektě sehnal materiál. S mými kamarády to bylo velmi zlé. Mun, který se sám nazval prorokem, stvořil ze směsí politiky, filosofie a náboženství nauku "jak dobýt a podmanit si svět". Sám se topil v přepychu od stoupenců, většinou mladých, žádal, aby se zřekli všeho. A co horšího, prováděl tzv. "praní mozků" a změnil své stoupence v duševní otroky.

Členové pracovali do vyčerpání i 20 hodin denně, potácející se mrtvoly v úplné izolaci. Psychologové tvrdili, že munové jsou

citově tak chladní, že doslovně ztrácejí svou osobnost. Dcera známého lékárníka tam žila 5 r. Řekl, že organizace je "nebezpečím pro lidstvo". Změnil úplně člověka, přerušil spojení duše s tělem.

Ani Mike, ani Benji nebyli typy, které by nahlížely na falešný mesianismus. Znal jsem je už léta, sportovci s vnitřní silou, kterou podporovali i u ostatních. Společenská a rozumná. Po telefonátu s Mikem se sešlo 25 jeho známých a přátel u Janety. Byli jsme otřeseni a nemohli jsme oba zmizelé pochopit. Sekta - to je něco pro osamělé lidi a neurotiky. Co je přimělo tam zůstat? Rozhodli jsme se někoho tam poslat, aby si s oběma promluvil a varoval je před sektou Mun. Vybrali jsme a Marilyn, energickou ženu, která Benjiho dobře znala. Pak jsme mezi sebou vybrali peníze na cestu do San Franciska.

PAN NEGATIV!

Den před odjezdem Mike telefonoval Janetě že si přijde vyřídit několik záležitostí a pak se navždy připojí ke komuně. Hned jsme telefonovali několika ex-munům, rodičům sektářů a všem možným lidem, kteří proti sektě bojovali. Většinou nás varovali, dosud prý se nikomu nepodařilo přimět Muna, aby sektu opustil. Jediná cesta je dát ho k převychování odborníkovi. To se nám nezdálo, nechťeli jsme se svěřovat cizím lidem. Lékárník nám dal naději: "Mike ještě není tak daleko. Věnujte se mu s láskou, pečujte o něho, a nevzdávejte se!"

Janet, její muž Jenny a jeden známý psycholog se rozhodli s Mikem promluvit. Když jsme však došli na letiště, zažili jsme první otřes. Vně vypadal Mike jako dřívě, ale z jeho životnosti a veselí nezůstalo nic. Mluvil bezbarvě a spatra a přednášel nám o Satanovi, Mesiáši a zlých hadech. "Mám naději, že smím spolupracovat na záchraně lidstva!"

Materiálu o sektě Mun, který jsme mu předložili, si vůbec nevsímal. Ani nevěděl, že je jejím členem. Mluvili s ním osm hodin - bezvýsledně. Při snídani debata pokračovala a tu se zdálo, jakoby se pancíř kolem jeho srdce nalomil. Rozhodl se, že půjde na procházku a večer se k úlevě všech vrátil. Sdělil, že snad zůstane déle. Poprvé snědl s chutí kotletu a dal se promluvit, že zavola jedné paní, která bývala u sekty, do New Yorku. Po hodinovém rozhovoru o jejich zkušenostech s podvodem a chantivostí vedení Munu se zdálo, že se Mike probouzí z hlubokého spánku. Odložil sluchátko a řekl: "Nepůjdu zpět, musím si to promyslet."

Jásali jsme. A tak se Mike pozvolna vracel k normálnímu životu. Vypravoval, že byl se stovkami mladých v táboře Boonvil a byl nedůvěřivý - říkali mu "pan Negativ". "Pak jsem nějak ztratil zdravý úsudek a připojil se k nim."

14 MUČEDNÍKŮ

Kdo zná Prahu, zná také kostel na Jungmannově nám., zasvěcený Panně Marii Sněžné. Ale ne každý ví, že klášter při kostele patří františkánům, že se tam může celý den vyzpovídat, že tam působí nyní náš exercitátor P. Holota a hlavně to, o čem nám píše naše spolupracovnice... Je to víc než zajímavé a pro náš život s Kristem podnětné.

Hlavní myšlenkou letošního - již devátého - roku Desetí duchovní obnovy je EVANGELIZACE A MODLITBA. Vзором horlivosti při šíření a hájení katolické víry jsou pro nás mučedníci z kláštera Panny Marie Sněžné, na které vzpomínáme zvláště v únoru.

Jde o 14 františkánů zavražděných nepřáteli katolické víry 15. února 1611. Historické poklady pro jejich blahorečení už dostala kongregace pro svatořečení v r. 1947.

Chrám Panny Marie Sněžná patří k nejnavštěvovanějším kostelům v Praze. Návštěvníci města chtějí vidět impozantní stavbu. Ta si ce-vzdor původnímu plánu Karla IV. - zůstala jen chorovým torzem z r. 1397, ale svou 33 m výškou vzbuzuje obdiv. Věřící Pražany sem vede horlivost duchovních Otců-františkánů.

Bývaly tam kurzy Studia Catolika, vedené vynikajícím řeholníkem, P. Urbanem, p.r. Kupř. v neděli najdete v chrámu kněze i mimo hodiny, určené ke zpovídaní, jak se modlí a je k dispozici pro duchovní potřeby pro každého. /Ve všední den ho můžete poprosit v kanceláři, p.r./

U kostela Panny Marie Sněžné byl původně první pražský klášter karmelitánů. Františkáni sem přišli r. 1604, kdy byly klášter i kostel v rozvalinách. Mše sv. se mohly zpočátku sloužit pouze v kapli Panny Marie a teprve od r. 1610 též v kostele. Tato předbělohorská doba nebyla pro horlivé řeholníky příznivá. U nekato-lických Pražanů vzbudovali františkáni nenávisť, pronásledovali je, často napadali na ulicích nadávkami, ranami a kamením. Hrozili jim zabitím - a to provedli.

Pod záminkou, že hledají po městě pasovské žoldnéře, kteří 15. února 1611 vtrhli do Prahy, vpadla ozbrojená lůza do katolických kostelů a klášterů. Nejstrašněji

utrpěl kostel a klášter Panny Marie Sněžné, kde nejružnějším způsobem umučili a povraždili 14 mnichů a vše vyplnili. Zmírně se o zavraždění jen tří z nich.

14

P. Jan Martinez /Španěl zakristán/, chtěl zachránit hostie a při vyjmutí ciboria /schránky na hostie/ ze svatostánku mu utkali ruku a probodli ho kopím. Proměněné /konsekrované/ hostie dav pošlapal. Na jeho kněžském oděvu je ještě krev a oděv se uchovává u františkánů ve Vídni. V kapli Panny Marie zavraždil dav P. Bartoloměje Dalmasoniho, Itala, který měl na starosti stavbu kostela. V ošetřovně nemocných našli vrazi Otce Šimona, Francouze, almužníka, kterého před několika dny zranil šlechtit-jinověrec

Umučené františkány mohli až po třech dnech tajně pohřbít. Po pěti letech uložili jejich ostatky ve schránce pod oltářem sv. Petra z Alkantary /1499-1562- františkán/ v kapli sv. Michaela, archanděla /tj. dřívější kapli Panny Marie/. A když se slouží - ve všedních dnech chladného období je to denně-mše sv. v kapli sv. Michaela, je to nyní na novém oltáři, který jako velký kvádr je složen z cihel, na nichž jsou napsána jména 14 ti mučedníků z r. 1611. Při mších sv. prosí Otcové františkáni za blahoslavení svých mučedníků. Ti jsou pro nás vzorem křesťanské statečnosti a věrnosti katolické víře, za kterou položili své životy.

Všechny nás oslovuje krásná modlitba za blahoslavení těchto mučedníků:

Všemohoucí, věčný Bože, ty jsi povolal z různých národů Evropy své služebníky Menší bratry k apoštolské službě do hlavního města. Svým životem a smrtí vydali svědectví pravé víře. Prosíme Tě, aby Evropa, odchovaná křesťanstvím, vytvářela svornou rodinu, v níž se respektují práva lidské osobnosti. A dopřej nám též aby Svatý stolec zapsal jména těchto 14 umučených řeholníků do seznamu blahoslavených. Ke chvále Kristově. Amen.

H. Z. B.

MLÁDEŽ MUSÍME ZÍSKAT PRO BOHA, NAŠEHO PÁNA.

Neboj se chudoby! Bůh ti za to v čase i ve věčnosti požehná.
Bl. sestra Maria Bernarda.

Nepřítel začíná vždy frázemi a s nimi nepozorovaně vchází do dveří násilí.
Komunismus volí slabé, aby zničil silné. Dr. Jan Šmíd
Chceš-li být šťastný, nerozmužuj majetek, ale zmenšuj své přání.

UTRPENÍ BEZ NADĚJE?

Je utrpení pekla dočasné? I dnes se vynořují staré pochybnosti, že snad Bůh zkrátí utrpení zavržených. Už v 3.st.po Kr. zdůrazňovali někteří teologové spíš milosrdenství Boží než jeho spravedlnost. Byly to pouhé domněnky, ne tvrzení a vůbec už ne pravdy. Domněnka patří ke každému vědeckému bádání, je-li pro ní dost podkladů, stává se teorií a je-li naprosto jistá, je to zákon.

Dnes někteří pověřenci Církve svá soukromá mínění předkládají věřícím jako zákon. Většinou to odporuje jak Písmu sv., tak katolickému katechismu.

Co si myslet o věčných mukách zavržených?

Kristus končí kapitolu o posledním soudu slovy: "A tito půjdou do věčného trápení, spravedliví však do věčného života." /Mt 25,46/. Také na jiných místech se mluví o "věčném ohni" a pod.-Kristus, jako žid, mluví v obrazech, jednak aby tomu druhí rozuměli, jednak určité pravdy se nedají jinak než v podobnostech vyjádřit.

Peklo není místo-protože duše se nedá na místo upoutat-je duchová-ale stav duše, která až do okamžiku smrti odporovala nabídké Božího milosrdenství, se soudí sama. Bůh odpustí i ty nejhorší hříchy, pokud jich člověk lituje a má úmysl se polepšit. Bez lítosti není odpustění.

Je tu i námitka, že většina teologů dnes zastává názor, že muky pekla jsou dočasné a že v pekle nikdo není. Za prvé, pravda-a to pravda Syna Božího-se nedá změnit hlasováním. V 4.st.po Kr. velké většina teologů hlásala, že Kristus není Syn Boží. Také papež Liberius podlehl surovému nátlaku císaře, stoupence tohoto arianismu. Na stranu pravdy se postavil učitel Církve, sv. Atanáš a za 60 let boje se jemu a jeho stoupencům-ti byli v nepatrně menší ně-podařilo tuto lež víry/herezi/vykořenit.

Kdo popírá věčnost pekla a peklo samo? Jednak lidé měkkého srdce, kteří se se skutečným zlem sotva setkali a neuvědomili si ani hrůzu hříchu. Aby nám Bůh odpustil, sestoupil sám Syn Boží na zem a trpěl nejen na kříži, ale i když si uvědomil, že pro mnohé bude jeho obětí zbytečná. Pak jsou to ti, kdo si nepřejí, aby peklo bylo, protože "jejich skutky byly zlé". Věřící křesťan však musí věřit tomu, co řekl Syn Boží vtělená Pravda, a katolík tomu, co nám předkládá k věření učitelský úřad Církve-ne domněnky pyšných "teologů".

"...proto jsem se narodil...abych vydal svědectví pravdě..." (Jan 18,37)

OTROK ČI BUŘIČ ?

Kdyby se prosadily názory některých psychologů a pedagogů-totíž aby se dítě uskutečnilo tím, že mu ponecháme naprostou volnost, nakonec bychom zjistili, že dítě je vrah - a ne dobře vychovaný člověk. Mohlo by vyhodit z okna počítačku, kompjutr, všechno, co by mu právě přišlo do ruky. Mohlo by krást, bít sourozence nebo i jiné děti, kdykoliv ho přepadne zlost, rozbíjet okna nebo šlapat po záhonech. To je ovšem nesmysl! Ale jak mu zabránit, aby neničilo věci nebo i samo sebe a své okolí. Násilím? Bitím? Tresty?

15

NÁSILÍ JE SMRT SVOBODY!

Nebo přece jen máme dítěti nařezat, když udělá něco špatného? A navíc, když nás třebas i něco jiného rozzlobilo a sáhneme k trestu, neuměrnému přestupku dítěte, abychom sami svou zlost nějak odreagovali? To se dělalo dříve. Po dítěti se žádala strohá disciplína s nepostradatelnou rákoskou nebo řemenem. Lenoš a rušitel klidu nejen dostávali od rodičů - většinou od otce - tělesný trest, ale také učitel mával rákoskou.

Jenže osobnost se nedá správně formovat násilím.

NÁSILNÉ NUCENÍ VEDE K POTLAČENÍ SVOBODY.

Svoboda vede k uskutečnění vlastního JÁ. Vnucuje-li člověk dítěti svou vůli - a to bezohledně - znetvořuje je a omezuje jeho možnost, aby uskutečnilo samo sebe.

Ovšem nedostatek kázně - disciplíny - a násilné nucení jsou dva extrémy. První končí v anarchii, druhé k zotročení. Všimněme-li si osobností anarchistů-nejen v politickém smyslu-najdeme v dětství skoro určité ostrou, bezohlednou násilnost.

Toto zotročení vede buď k anarchismu nebo k otrocké poddanosti všemu-podle povahy dítěte. Má-li dítě vyrůst v normálního člověka, nesmí být jeho život ani znátkem, chaosem, ani pouhým nátlakem. Kázeň je ovšem pro vytváření osobnosti dítěte naprosto nutná, ale k tomu nepřispěje ani naprostá volnost ani ostré a často nesmyslné a neodůvodněné tresty. Trestáme-li dítě, musíme mu vysvětlit, proč. Normální dítě uzná, že si trest zaslouží, že mu prospěje - pokud ovšem není trest neuměrný k přestupku dítěte.

Pro většinu dětí není tělesný trest tak těžký, jako např.

odepře-li se mu televize, kniha, účast na sportovním utkání nebo na kulturním podniku. Známe-li povahu svého dítěte, poznáme-co je pro ně větším trestem než výprask. Trestáme-li ve vzteku, dítě to vycítí a může se ještě víc zatvrdit. Odpor vůči takovému vzteklému otci či matce si nese celým životem.

Podle P. Josefa FLANAGANA

TYFUS PANA KARDINÁLA

Ve vánočním čísle jsme uveřejnili rozhovor s Otcem Jaroslavem POLCEM o tom, jak pokračuje sbírání materiálů k blahořečení pražského arcibiskupa a kard. Josefa BERANA. Vzpomínky jednoho českého lékaře snad doplní materiál i o tom, jak Bůh chránil svého věrného služebníka před nebezpečím.

Na zázraky je komunistický režim se svými mučírny krátký. Budu o jednom takovém zázraku vyprávět. PSAL SE ROK PÁNĚ 1965, polovina února. Sv. Otec Pavel VI. už to nemohl vydržet nosit jen "in pectore" (v srdci), že arcibiskup pražský Beran je kardinálem. Musel to dát najevo. Radio to přineslo do Prahy v pátek 12. února.

NOVOPEČENÝ KARDINÁL měl tehdy "residenci" spolu s dalšími církevními hodnostáři v bývalém, uměleckém záměčku-koncentráku-v Radvanově u Tábo- ra. Tam ho v neděli poté navštívil pan R., tchán mého přítele Jozífka. Přišel mu blahopřát. Navštěvoval arcibiskupa Berana častěji, už v dobách, kdy byl pan arcibiskup v přechodné "residenci" v Jevanech u Prahy. Tam byl od začátku šedesátých let. Pan R. vyprávěl, že pan arcibiskup je dokonale zdravý, že měl radost z jmenování kardinálem a tak měl dobrou náladu. Proč to tak zdůrazňuje?

VE STŘEDU, 17. února 1965 mi sdělil prof. Blažek, tehdy přednosta IV. dětské kliniky fakulty všeobecného lékařství Karlovy univerzity v Praze - že pan kardinál Beran ZEMREL NA BRÍŠNÍ TYFUS!

Musím to vysvětlit trochu obšírněji. Pět dní po zveřejnění, že arcib. Beran je kardinálem, jsem měl redakční schůzku s profesorem Vychytillem, přednostou III. dětské kliniky a s prof. Blažkem, přednostou IV. dětské kliniky KU v Praze. Schůzka se konala v knihovně IV. dětské kliniky v 13,30 hod. Sotva oba pánové odložili kabáty, povídá Vychytil Blažkovi: "Franto, řekni Vojtovi, co ti říkal Procházka!" Procházka byl v té době hlavním hygienikem republiky. Byl přednostou infekční kliniky na Bulovce v Praze. Prof. Blažek - Franta - povídá: "Jdeme právě z fakultní schůze. Na konci schůze mi povídá Procházka: Právě jsem podepsal úmrtní prohlášení, že kardinál Beran zemřel na bríšní tyfus. - Já na to: "Byl Procházka ožralej?" Blažek: "Procházka je abstinent." Já na to: "Vždyt v neděli navštívili lidé kardinála Berana v Radvanově a byl úplně zdravý. Viděli jste někdy, že by někdo vyřídil bríšní tyfus během 48 hodin? A měli byste hned po smrti jistou diagnózu?" Kroucení hlavami obou přednostů dětských klinik.

PO SKONČENÍ REDAKČNÍ SCHŮZE

jsem okamžitě vypálil jako střela a místo na klinický seminář u Hennerů (neurologická klinika KU), který byl vždycky zajímavý a konal se každou středu odpoledne, jsem upaloval na pracoviště svého přítele Jozífka, zetě pana R., který před třemi dny viděl pana kardinála úplně zdravého. Jozífka jsem navštěvoval často, protože mě jeho práce-umělecký architekt-velice zajímala. Poptal jsem se na pracovišti jako obvykle lidí, kteří mě většinou znali... a povídám Jozífkovi: "Ať tvůj tchán jede okamžitě do Radvanova!" Krátce jsem mu řekl, co jsem se dozvěděl. Jozífkovi jsem nemusel dvakrát vyprávět oč jde, věděl jasně, že je naplánováno pana kardinála zlikvidovat. Tchán se musí přesvědčit, jestli se může dostat do záměčku v Radvanově. Jestli ne - musí informovat okresního hygienika v Táboře o tom, co podepsal prof. Procházka. Za čtvrt hodiny jsem byl na neurologickém semináři, jako kdyby se nic nestalo.

JOSIFEK KRÁTCE PO MÉM ODCHODU

opustil pracoviště, jako že si musí něco vyřídit. S prof. Blažkem a Vychytillem jsem už o tom nemluvil - ani se mě neptali. Pravděpodobně věděli také svoje. Jozífkův tchán nestačil ten den chytit ještě rychlík do Táboře, ale příští den, ve čtvrtek, byl již kolem osmé v Radvanově. A co vidí? Na vratech záměčku je fialový nápis: PRÍSTUP ZAKÁZÁN. INFEKČNÍ ONEMOCNĚNÍ.

Pan R. se otočil jako na obrtlíku a hajdy k panu předsedovi Místního národního výboru. Prosil, že by rád mluvil s okresním hygienikem v Táboře. Dostal číslo i spojení a telefonuje: "Já byl v záměčku v neděli a teď je tu nápis, že přístup je pro infekční onemocnění zakázán." Okresní hygienik: "To bych musel o tom něco vědět." Za půl hodinky byl v Radvanově. V přítomnosti předsedy MNV řekl pan R.: "Dověděl jsem se, že pan kardinál zemřel na bríšní tyfus." Doktor vyskočil jako střela. Pálili - nebo jeli k záměčku a pan doktor ten plakát ze vrat strhnul: "O tom bych musel něco vědět!" Jeli jsme zpět na Národní výbor a doktor se ptá předsedy: "Kdo tam ten plakát vyvěsil?" "Včera odpoledne tu byly dva tatraplány s pražským číslem. Jeli do záměčku. Víc nevím!"

Pan R. jel nejbližším vlakem do Prahy. Já byl jako na trní. Dověděl jsem se, že to dobře dopadlo. Víc se o tom nemluvalo. Proč také? - Neboť den na to, v pátek 19. února 1965 odletěl kardinál Beran letadlem do Říma. A sv. Otec ho už nemusel "držet v srdci", ale přitisknout ho na srdce.

KONČÍ TÍM TATO HISTORIE?

Ještě ne. Uteklo pár týdnů. Můj přítel, dětský lékař T., pracující v jednom pražském OUNZ ošetřoval mnoho dětí různých potentátů v rodné straně. Přítel mi poslal jejich děti na odbornou lékařskou poradulí (konziliární vyšetření). Napadlo mu, že by se mohl třeba nějak pozeptat, co tomu říká rodná strana, když najednou z čista jasna se stal pražský arcibiskup v internaci kardinálem svatě římsko-katolické Církve? Kolega T. mi zakrátko při jedné příležitosti povídá: "Mám jednoho v ÚV KSČ. Tak jsem to navílek takhle: To vám tedy v ÚV i v politbyru bylo asi všelijak, když tady najednou byl novopečený kardinál? - No, soudruhu, to nebylo tak jednoduchý. Abych řekl pravdu, nevěděli jsme vlastně KAM S NIM?" Rekl to stejnými slovy, jak o tom napsal na titulu své povídky v Malostranských povídkách Neruda: KAM S NIM? (se slavníkem.)

Pro člena ÚV KSČ byla neřešitelná otázka, kam umístit nepohodlného kardinála choullostivá. Ještě choullostivější než Nerudova otázka - kam s kanapem?

Rodná strana měla však pro řešení těchto otázek zvláštní oddělení, pro "mokraja děla" - ve slovníku KGB. Toto oddělení to provádí velmi pečlivě. Jejich vzory byly v nacistických koncentracích, pod ochranou pana doktora Mengele.

No - ÚV KSČ míní - a Pán Bůh mění... Už je tomu řada let, když deset dní před smrtí kardinála Berana jsem měl to štěstí, dostat od něho pozhnání v římském Nepomucenu, koleji českých a tehdy i slovenských bohoslovců v Římě.

Seděl před svatostánkem v kapli. Při pohledu na něho jsem byl vyveden z míry. Celá jeho zhroutená postava mluvila s Kristem.

Nemohl jsem si vzpomenout ani na jediné jméno těch, kdo ho navštěvovali v Jevanech a v Radvanově, od kterých jsem měl vyříditi pozdravy. Neřekl jsem nic. Jen jsem poklekl. A když mi dělal křížek na čelo, vyjmenoval jsem všechny naše národni ochránce, patrony, a mezi nimi nyní už sv. Anežku - aby mě chránila...

VÁCLAV VOJTA.

NOVÝ KATOL. MĚSÍČNÍK REPORT vydal v lednu 1. číslo. Zatím má přes 7.000 předplatitelů, aby se udržel, potřebuje 25.000. Pro Evropu je předplatné 20 dol. Z anglického časopisu, vydávaného v USA-Report-uveřejňuje jame články od prof. Hitchcocka: Konzervativní biskupové-liberální výsledky. Protože Report doporučují významné a věřící katolické osobnosti-např. arcib. z New Yorku kard J.O. Connor-bude jistě časopis pravověrný.

CO NOVÉHO VE SVĚTĚ

R.1993 zemřela římská hraběnka Enrica Manfredi, která pečovala o bezdomovce a dostala proto pověst "anděla lidu bez přístřeší". Pro péči o tyto chudáky zanechala v závěti asi půl mil. šfr. Koncem roku vydražili její dvacetikarátový diamant. Výnos je jednak ve prospěch bezdomovců-u které pečuje farnost San Rocco al Aufosteo/děnně se hlásilo 350 chudáků/a pro nadaci, která zkoumá možnosti, jak vyléčit rakovinu.

Sv. Otec odsoudil prostituci s nezletilými v Indii a to při povinné návštěvě indických biskupů v Římě. Společnost se může vyvíjet správně jen tehdy, respektuje-li se jednotlivce-jeho důstojnost, spočívající na mravních základech.

Někteří se domnívají, že u příležitosti milostivé ho léta r.2000 by mohli být rehabilitováni Savonarola a Hus. Dominikán Savonarola nebyl heretik, dal ho upálit nemravný papež Alexandr VI., protože Savonarola prosil, aby francouzské vojsko bojovalo proti papežům. -Lži víry se dají dokázat z Husových spisů, nejsou většinou ani původní a i nesmyslné-např. že rozhršení kněze, žijícího v těžkém hříchu, je neplatné. Kdo může z kajionků zkoumat, je-li zpovědník těžký hříšník nebo ne.

Islanská pastorka Audureir Vilhjalmsdottir zal. r.1993 na Islandu církev jen pro ženy-odloučila ji od luterské církve v zemi.

Příspěvky na Církev v nouzi, zal. P.Werenfriedem van Straatenem, silně poklesly. Dřlo chce dávat ročně každému pravoslavnému knězi v Rusku 1000 dolarů. Je jich asi 6000. Odpůrci daru vytýkají P.Werenfriedovi, že jak patriarchové, tak oficiální zástupci pravoslavných spolupracovali s komunisty. Čeští a slovenští biskupové a představení řeholí šli raději do vězení, než aby se poddali komunistům. Ovšem komunismus v Rusku trval přes 70 let, u nás asi 40 let. Po puči r.1917 komunisté mnoho pravoslavných biskupů a věřících zavraždili, popravili, odvezli na Sibiř a j.pro-následovali. Za války se Stalin naoko smířil s pravoslavnými, protože potřeboval k válce dosud věřící venkovany, kteří se už těšili, že se komunismu za pomoci nacistů zbaví. Zklamali se, Stalin vsadil na kartu vlastenectví-i když to se komunismu protiví-a obratně zapojil do svého boje i tehdejší představení pravoslavných.

V arcibiskupství v Sarajevu vyhnali nepřátelé dvě třetiny katolíků i s kněžstvem z diecéze. Před válkou tam žilo přes půl mil. katolíků. V biskupství Banja Luka zbylo z 47 farností jen 8.

19.12.podepsal ředitel Čes.rozhlasu Vl.Ježek, arc. Vlk a předseda ekumen.rady církví/nekatolických/P.Smetana smlouvu o spolupráci katolíků a nekatolíků při přípravě náboženských programů.

Přes půl mil.domácností v Kodani-Dánsko, dostane zdarma Bibli. Tento rok chtějí věřící nabízet Nový zákon a domovních dveří. Akci organizuje Dánská společnost pro šíření Bible.

NEZNÁMÝ BŮH

Apoštol Pavel je v Athenách, městě úpadkových filosofů. Jak může těmto namyšleným, lhostejným lidem předávat pravdu Kristovu?

Mezi posluchači byli nejen stoikové, ale i žáci filosofa Epikura. Ti zahájili boj proti lidovým bohům Řeků, ale nepopírali, že bohové existují. Tvrdili však, že se o lidi sotva zajímají. To by rušilo jejich "bohorovný" klid. Svět považovali za dílo náhody, štěstí a přízrakování se životnímu cíli člověka: "Hleďte vlastní štěstí! Žijte jen krátce, ale mrtvej budete dlouho." O nadpřirozený svět se nestarali. Stejně jako většina lidí dnes. Tehdy měli omluvu, bohové skutečně neexistovali, ale dnes, kdy už Kristus přinesl radostnou zvěst...?

BYLI TO VĚTŠINOU POSMĚVAČI A POCHYBOVAČI. Podle toho se také k Pavlovi chovali. Vyslechli ho jen ze zvědavosti.

"Smíme vědět, jaké učení hlásáš?" zeptal se předseda Pavla. Náčrt Pavlova kázání najdeme v Skutcích apoštolských, napsaných sv. Lukášem. Jeho řeč je vzor i pro dnešní kazatele. Vycházel ze skutečností, známých všem lidem. A začíná také pochvalou! Chválí Atheňany jako lidi zbožné - jenže toto slovo znamenalo v té době také pojem "pověřiví", "bojící se démonů".

Jejich pozornost se napjala, když začal mluvit o "neznámém Bohu". "Co vy tedy neznáte a přece to cítíte, to vám já zvěstuji." (Sk 17, 24). Pak pokračuje tak, že to musel každý nejen pochopit, ale i uznat. Bůh stvořil všechno. Stvořil z jednoho člověka lidstvo. Bůh není od nikoho daleko. V něm žijeme, hýbáme se, jeme. To pochopili, vždyť i někteří básníci Řeků znali a hlásali hymnus na Dia, který praví: "Neboť jsme i jeho rod." Řeční filosofové došli k přirozené-ne zjevené-pravdě. Bůh pokračuje Pavel-nemůže být socha, i kdyby byla z vzácného kovu. Bůh dosud přimhuřoval oči nad nevědomostí lidí. Avšak pak poslal muže-tj. Krista-a aby jeho slovům uvěřili, vzkřísil ho z mrtvých. **APOSTOL NÁRODŮ VZKŘÍŠENÍ UŽ VĚŘIT NECHTĚLI.**

Pavel je dostal na okraj víry, ale k přerození okraje, hranic-většinou chyběla odvahy. Někteří však přece uvěřili. Pavel jmenuje hlavně člena areopagu Diviše a ženu Tamaris, zřejmě to byla žena proslulá. Věděl, a bolelo ho, že nemá větší úspěch. Získal však vlivné a vzdělané lidi. O Divišovi-Dionysovi se říká, že byl snad i prvním biskupem v Athenách.

Dr. Josef HÖLZNER: SVATÝ PAVEL/zkráceno/

TY JSI SKALA!

INOCENC XIII. Michelangelo dei Conti

8.května 1721 - 7.března 1724

Pocházel ze vznešené rodiny, z jaké pocházel i Inocenc III.-proto si vybral jeho jméno. Nar. se r.1655, vychovával ho jezuité, zastával různé úřady a stal se nunciem ve Švýcarsku a v Lissabonu. Klement XI. ho r.1706 jmenoval kardinálem. Byl velmi chytrým diplomatem a měl pověst bezúhonného člověka. Když ho zvolili, byl právě nemocen.

Jeho vláda byla klidná. Vzdor tomu, že ho vychovával jezuité, stal se jejich nepřitelem a pro jejich misie v Číně, velmi úspěšné, jim vytkl neposlušnost. Byl vlastně předchůdcem a to nespravedlivého-zrušení jezuitského řádu Klementem XIV.

Nařídil slavit svátek Jména Ježíš pro celou církev. Bez pomůcky je pohřben u sv. Petra. Vatikánskou knihovnu obohatil vzácnými knihami.

BENEDIKT XIII. - Pietro Francesco Orsini. 18
29.května 1724 - 21.února 1730.

Byl to poslední papež z rodu Orsini. Narodil se 2.února 1649 jako knížecí syn. Proti vůli rodičů se zřekl dědictví a vstoupil k dominikánům - dostal jméno Vincenzo-Maria. Studoval v Neapoli, Bologni a Benátkách filosofii, teologii a hlavně církevní dějiny.

K přijetí kardinálské hodnosti ho přinutil generál dominikánů Klement X. r.1672. Později se stal arcibiskupem v Siponto, pak v Cese ně a konečně v Beneventu. Neúnavně se staral o chudé a rozvinul apoštolskou činnost. I ve Vatikánu žil velmi prostě, nechtěl bydlet ve státních komnatách a dal si vystavět celu. Chtěl být především pastýřem duší. V politických záležitostech neměl zkušenosti a tak vzdor odporu kardinálů jmenoval jistého Niccolò Coscia kardinálem, ten se stal pak arcibiskupem Beneventa. Bezmezne mu důvěřoval a ten jeho důvěry nestoudně zneužíval. Brzo byl papež obklopen vyděrači, kteří si kupovali od Coscia hodnosti a ten se neštítel ani podplácení, takže za dva roky si vydíráním nashromáždil dva milióny stříbrňáků. Papež nebyl přístupný varování před svým oblíbencem, i když státní schodek dosáhl brzo stovacet tisíc stříbrných.

Jinak se za jeho vlády nestalo nic důležitého. Vnitrocírkevně bojoval proti herezi jansenismu a r.1626 prohlásil mj. za svatého Aloise z Gonzagy, Jana od Kříže, Stanislava Kostku a r.1628 Markétu z Cortony. Také našeho patrona sv. Jana Nepomuckého. -Je pohřben v Sta Maria Minerva a Pietro Bracci vytvořil dvě jeho busty. Na úřad papeže nestačil.

MARTIN PLÁN

Jejich manželství bylo na začátku velmi dobré-asi tak tři roky. Pak ochablo. Proč? Docházeli jim peníze. Hans prodával kuchyňské potřeby-a náhle je lidé přestali kupovat. Buď je měli, nebo neměli peníze. Martě bylo jasné, že nedostatek peněz zabije i jejich lásku. Uvažovala a měla nápad.

"Víš co? Pojistíš se na sto tisíc dolarů a kdybys zemřel, dostanu je já."

"Napřed bych musel zemřít,"namítnul smutně Hans. Marta šibalsky zamrkala.

"Nemusíš zemřít-jen musíš zmizet. Předstírat neštěstí autem. Vjedeš v opilosti do řeky, necháš otevřená dvířka, těmi vyplaveš-plavec jsi náramný-a když auto najdou, budou si myslet, že ses utopil a tvá mrtvola odplavala do moře."

"To je dobrý nápad-ale nemyslíš, že ti vyplatí pojistku dřív, než se najde má mrtvola? A i kdyby, budeš čekat několik let,až mě prohlásí za mrtvého."

Marta se zamyslela. Pak se jí oči rozjasnily: "Víš co? Než odeješ, musíš se píchnout, aby ti vytekla krev a tu před neštěstím vyleješ do auta."

"Soudní lékař pozná, že to není krev opilce. A také, že není čerstvá."

"Tak se opiješ. Ráno ti vezmu krev, a bude čerstvá i od opilce. V autě bude několik prázdných lahví od alkoholu. Předtím musíš navštívit několik rodiny s katalogy, aby viděli, že jsi opilý a zoufalý - opilství můžeš předstírat-a ty pak po tvém neštěstí dosvědčí, že jsi pil. I já si budu u sousedů stěžovat a dělat, že se o tebe bojím. Firma dosvědčí, že jsi prodával málo."

"Inteligentní žena," myslel si Hans, když kupoval tvrdý alkohol. V kanceláři předstíral, že je opilý, takže mu i šéf pohrozil vypovědí.

Další důvod k zoufalství a pití. Těsně před předstíraným neštěstím navštívil se ženou místo, kde by mohl s autem vjet do řeky. Konečně našli vhodnou zátáčku.

"Zde je voda hodně hluboká, auto se ponoří celé,"tvrdila žena.

To už měli uzavřenou pojistku, sehnali na první přání všechny peníze, co měli. Marta napsala příbuzným do Brazílie, že by je rádi navštívili a ti nejen souhlasili, ale chtěli, aby v zemi zůstali. Místo se lehce najde. Marta umí dobře šít a vařit, Hans byl původně elektrikář. Po katastrofě se schová ve staré kůlně, a až Marta dostane vyplacenou pojistku,

opatří Hansovi falešný pas a oba odjedou. Hans byl vynikající plavec. To nikdo nevěděl, protože dosud neměl čas jít na plovárnu či do řeky.

Byl květen, neobvyklé teplo, nenachladí se. Poplaveš jen asi dvacet metrů."ujistila ho Marta. "Já budu hlásit tvou nepřítomnost druhý den, máš dost času, přejít před sousední obcí po mostě a dojít domů. A náš domek je dost osamělý, takže si sotva kdo všimne toho, že ti nosím jídlo. A v noci můžeš přijít i do ložnice,"zažertovala, když viděla zachmučenou Hansovu tvář. Ta se hned rozjasnila.

NÁŠE KRIMI

Hans vylil zbytek alkoholu na sedadlo vedle sebe, lahev hodil k ostatním pod sedadlem a chopil se volantu. Těsně před zátáčkou vylil na sedadlo krev. Nebylo jí mnoho - ale pro soud to stačí! Budou myslet, že ostatní odplavila voda.

Pak se rozjel do zátáčky a plnou silou a rychlostí vjel do řeky.

Jenže ta nebyla tak hluboká, jak Marta tvrdila. Naopak. Bylo tam vody asi do poloviny auta, které se zabořilo do šterku a Hans prudce narazil hlavou na volant. Nebyť toho, že se trochu naklonil stranou, měl by rozbitou hlavu.

Přesto ztratil vědomí a spadl na prázdné lahve u sedadla. Voda mu začala vnikat do úst. O rozbitou lahev se poranil, krev se rozlila po autě.

Dva milenci, kteří se šli v podvečer projít kolem řeky a užít samoty, zděšeně zírali na bublinky na hladině, na rudnoucí vodu a střechu potopeného auta.

Marta seděla u televizoru. Čekala hodinu, dvě, tři, neustále pozorovala hodiny. Už by ho měli najít. Konečně zazněl ode dveří zvonek. Otevřela. Před dveřmi stáli dva uniformovaní policisté.

"Váš pan manžel není doma?"

"Ne. Je obchodním cestujícím-odejel autem. Ale suž,"pohlédla na hodinky,"by se měl vrátit."

Policista pohlédl na papírek: "Měl váš manžel Volvo, číslo", přečetl číslo jejich auta.

"Ano. Stalo se snad neštěstí,"zabušilo jí srdce.

Její vražedný plán vyšel.

"Čekala jste, že se zabije. V opilosti!"

Její plán nemohl nevyjít. Naivní Hans naletěl na její tvrzení, že řeka je u břehu hluboká. Nasadila zoufalou tvář.

"Zahynul? Utopil se v řece?"

"Neřekli jsme, jaké neštěstí se stalo. Skutečně vjel do řeky a těžce se zranil," policista na ní ostře pohlédl. "Připravovala jste manžela na smrt, že? Vysoká pojistka ve váš prospěch? Zachránili ho lidé, je v nemocnici. V bezvědomí." Nyní omdlela Marta.

"Hloupě je, že se tu nikdy nic neděje."

John Breth

CO NOVÉHO VE SVĚTĚ

Jak jsme se zmínili, Římem potvrzenou řeholí pro péči o katolické skauty, vykázal augs-burský biskup Dammeritz ze své diecéze a pozval ji biskup Krenn do St.Pölten. Vedoucí, exjezuita P.A.Hönisch, chce však vyčerpat všechny církevní prostředky, aby smělo vedení katol.skautů zůstat na místě. Oddělili se od Německého skautstva sv.Jiří, protože se tam víc hlásaly levičácké názory, málo katolická víra. Proti věřícím skautům se postavil i vedoucí arcib.úřadu pro mládež v Mnichově farář Albert Bauernfein, kterého už propustil arc.Wetter-jeho názory se proti ví učením Páně: "...kdo se dívá na ženu se zádostivostí, už s ní zcizoložil... (Mt 5, 27)

Dílo Církve v Německu-Renovabilis-pro vých. křesťany-i pravoslavně-financovalo za dva a půl roku 1200 projektů ve střední a východní Evropě ve výši 50 mil.šfr.

Při zasedání představenstva v bavorském městě Poxdorfu u Erlangen/1300 obyv./zakázali modlitbu před zasedáním s odůvodněním, že se nesmějí nevěrci nutit ke společné modlitbě. Rada zamítla i návrh, že se budou modlit jen věřící. Jestli se budou bránit, musejí zaplatit celý soudní proces. Rozhodnutí nemodlit se padlo na protest jediného člena.

Po rozpadu SSSR se počet farností-zřejmě pravoslavných-v Rusku zdvojnásobil, je jich 14.000 a 323 klášterů.

Novým předsedou US biskupské konference se stal Anthony Pilla/63/ biskup z Clevelandu. Dostal z 238 hlasů 170. Bude působit tři roky.Mj.se biskupové radí o duchovních povoláních, o situaci španělsky mluvících katolíků, o přístěhovačích, sociál.otázkách a čím dál víc se šířícímu sexuál.zneužívání dětí.

Elke Hümmelerova(37) promovaná teoložka, je od 1.kedna ordinariátní radovou pro Charitu a Diakonii v mnichovském arcibiskupství.

Mluví Vatikánu Navarro-Valls prohlásil, že tajné svěcení kněží biskupem Davidkem je neplatné. Debatu rozvířila katechetka z Brna, L.Javorová/prý biskupka/,v protikatolickém časopise Kirche intern.Byla gener.vikářkou biskupa,zdá se, že vysvětil 20 řeholnic.

Poprvé od r.1463 se budou v bazilice Sta Justina v Padově zkoumat údajné ostatky evangelisty sv.Lukáše.

4 biskupové a 3 kněží z rudé Číny, zástupci od Říma odloučené církve, navštívili i Německo. Přijal je arcib.Wetter z Mnichova. Zajímali se o to, jak se vychovávají kněží a o katolický i veřejný systém vyučování.

V Římu chce sv. Otec navštívit Francii-u příležitosti 1500.vím.pokřesťanění země králem Chlodvíkem a r. 1997 v srpnu, na světové setkání s mladými.

Německý časopis Titanic uveřejnil v říjnu na titulní stránce Krista, držícího roli toaletního papíru, pak jako otvírače piva a pod. Jeden obchodník v Kolíně vystavil obraz řeholnice jak zvedá roušku Krista na kříži. Na obě hanobení byla podána žaloba, ale soudci vyměřili neuvěřitelně nízké tresty a hájili se tím, že to "nenarušilo veřejný mír". "Musí katolíci porušovat veřejný mír, aby chránili čest hlavy katolické Církve-Krista?" ptá se mnichovský arcibisk.kardinál Wetter. Kdyby něco tak hanebného vystavili o Mojžíšovi a Mohamedovi, tak by se soud neohlížel na "veřejný mír", ale židé a muslimové by se bránili diplomatickými zásahy a muslimové i válkou.

Ve Švýcarsku vyšel nový katol.zpěvník. Slova Otčenáše se budou zpívat na melodii indického tance Calypso,ale ta se k Otčenáši nehodí a pak máme melodii, která odpovídá duchu katolické víry. Kdo asi zpěvník schvaloval?

Římské církevní úřady prověřují údajný zázrak na přímluvu stigmatizovaného/s Kristovými ranami/Otce Pia. Z nevylečitelné leukemie/hledničky se náhle uzdravil obchodník Aldo Lepizzeri.

"Přišel ke mně ve spánku a řekl:Vstaň a jdi! Tak jsem šel," řekl uzdravený muž. - O P.Piovi z Pietralcina/1887-1968/ natočili v Itálii film. Už předtím byl jeden - ale ten se nepodařil. Režii vedl řeholník P.M.Benjamin, který se s P.Piem setkal r.1968. P.Pio se ho ptal, kdy se neposedl zpovídal. P.Benjamin řekl maně nějaké datum, ale P.Pio mu přesné datum zpovědi sám řekl. P.Pia hraje Sergio Fiorentini.

Od r.1992 zavraždili islamskí teroristé v Egyptě na 200 křesťanských Kurdů.Mnozí Kurdové chtějí Egypt opustit. V hor.a sth.Egyptě poničili nebo zničili teroristé obchody Kurdů.

Belgický lékař A.Wynnen, býv.předseda sdružení lékařů, podal žalobu na min.zdravotnictví Marcela Colla, který se zasloužil o zákon o bez-trestném zabíjení nevylečitelně nemocných-eutanasií. Collova matka sama měla těžkou rakovinu a Colle, bez souhlasu matky, prosil lékaře, aby udělal matčinu utrpení konec.Dr.Wynnen řekl, že eutanasiie otevírá dveře těm, kterým je nemocný na obtíž, stojí to peníze, často chtějí rychle dědictví a pod. Při náhodných dotazech souhlasí čtyři pětiny lidí s eutanasií.

V Německu je přes 600 sekt a psychospolečností. Ministrně pro rodinu varuje veřejně proti tzv.Scientologii, která se neprávem nazývá církví-ve skutečnosti je to výdělečný podnik, který dobře vypracovanými metodami láká do svých řad nevědomé lidi. Vějde o tom pojednání. Protivníci nedávno uzákoněných rozvodů v Irsku žádají referendum-hlasování lidu-protože zákon prošel jen nepatrnou většinou. Vláda před hlasováním rozvířila kampaň pro podporu zákona o povolení rozvodu, kampaň stála přes milión marek .Hlav.protivník zákona-senátor D.Hanafin.

ŠVÝCARSKÝ PLÁN

CO NOVÉHO VE SVĚTĚ 21

DUCHOVNÍ CVIČENÍ S P.DR. JOSEFEM BENÁČKEM
z kongr.pro katolickou výchovu z Říma. Už jednou měl pro nás duchovní cvičení na námět: Víra, naděje a láska, které jsme celé uveřejnili - tak byly výborné. Přihlaste se VČAS u P.Šimčůka-exercicie bývají VELMI brzo obsazené. 28.-31.3.

Konají se v místě, kde žil národní světec Švýcarů - ve Flueli Ranfu

VELIKONOČNÍ TÁBOR DĚTÍ - v Itálii, 39030 St.Martin in Gsies/Bz/. Plná penze na den 24,50 frs. Podmínky sdělí a přihlášku rodičů přijímá VELEHRAD na výše uved.adrese.

R O D I Č Ů M A P R A R O D I Č Ů M vřele doporučujeme:

KATHOLISCHES

RELIGIONSBUCH

pro děti od 7 - 12 let. Má 216 str.a spoustu barevných ilustrací na křídovém papíře s velmi pevnou vazbou-je naprosto pravověrný, i s otázkami a odpovědmi, modlitbami - je to vhodný doplněk k vyučování náboženství ve škole. Stojí 32 frs. Objednat si jej můžete v Mediatrix-Verlag, A-3423 St. Andrea-Wödrern bei Wien nebo koupit v Curychu, H.von Matt, Weinbergstr.20, tel: 252 52 77. V Německu ve stejném nakladatelství, Kapuzinerstr.7., D-84495 Altötting, ve Vídni Seilerstr.16.

"Uvědom si - že i když podpoříš trpěčích jen trochu, Bůh Ti to bohatě odmění. Bůh Ti požehná jak v čase, tak na věčnost."

Blahoslavená s. Bernarda

Italská televize RAI vysílala 19.1.rozhovor s bývalým státním tajemníkem Vatikánu Casarolim(80). Je přesvědčen, že vražedný útok na sv.Otce byl organizován. Zájem tisku vyvolala nešťastná církevní politika Casarolima, kdy nastoupili na stolce nevhodní biskupové, přítel komunistů, nemravný biskup a pod. Nevšímal si krutého pronásledování biskupů, kněží a katolických laiků v komunistických vězeních. Kard.Mindszenty musel odejít z Říma, zvláště trpěli biskupové Vojtašák, Gojdič a kard.Trochta.Citovali mimo částí dopisů litevských katolíků i slova +kard.Wyszynského při jeho zatčení:"Církev, která v nevěreckém státě nebrání svou nezávislost, může být jen otrokem."

V Teplicích se křesťané všech vyznání postavili proti postavení mešity. Záminka k stavbě-v lázních se léčí i muslimové. Take chtěli mešitu a centrum ve Víděnské ul.v Brně, ale úřady jejich žádost zamítly. Ten, kdo ve své zemi potlačuje náboženskou svobodu, nemůže čekat, že mu v rámci této svobody dovoli hlásat muslimské nauky - nepřátelské křesťanům.

Sdružení Pro Ecclesia v Curychu podalo žalobu na soukromou televizi Zuri 1. Vysílala od 9.-12.12. "divadlo" v něm zhanobila správcem a opilstvím hlavu Církve, Syna Božího, Ježíše Krista. Žaloba se opírá o par.261 Trestního zákoníka.

Hans Kung (68) odchází do důchodu, ale chce pracovat při založení pro světovou etiku. Pro práci mu věnoval K.K.von Groeben 5 mil.marek.

23.1.přijal sv.Otec mín.před.V.Klausa s manželkou Livíí-Slovenkou-a doprovodem.Klaus předal itals. mín.předs.Lambertu Diniku žádost o členství v Evropské unii-hl.proto přijel do Říma.Bude se o tom jednat na zasedání EU 30.6.

Polský pres.A.Kwaśniewski prý řekl, že konkordát se sv.Stolcem sněmovna potvrdí před ústavou

ADRESA ČESKÉHO MIŠIONÁŘE: P.Josef Š I M Č Í K
8004 - ZÜRICH, Brauerstrasse 99., TEL: 01-241 50 25

Na svého misionáře se obraťte v záležitostech křtu, sňatku, sv.zpovědi-obvykle před každou mší sv., a návratu do Církve, vyučování náboženství, návštěvy nemocných, svátosti nemocných, data duchovních cvičení, táborů pro děti a mládež, poutních zájezdů a pod. - obvykle je ale uveřejněné v KLUBU resp. v Hlasu misie.

VAŽTE SI DOBRÝCH KNEŽÍ. PODPORUJTE VSECHNY SVOU LÁSKOU, ABY VIDELI, ŽE MAJÍ OPORU JAK V KRISTU, TAK VE VÁS, KTERÝM JEHO LÁSKU A PRAVDU PŘEDÁVAJÍ.

NAŠE BOHOSLUŽBY

ZÜRICH-každou neděli v 19 hod.v kryptě kostela Božského Srdce Páně-Aemtlerstr.49.

WINTERTHUR-každou sobotu v 19 hod.u sv.Ulricha, Seuzacherstr.1.

RÜTI-TANN-každou 1.neděli v měsíci v 9,15 h.v kapli vedle katolického kostela

BERN-každou 2.neděli v měsíci v 9 hod.v kryptě u kostela br.Klausa, Segantinstr.26.

AARAU - každou 3.neděli v měsíci v 10 hod.v sále pod kostelem sv.Petra a Pavla

LUCERN- každou 4.neděli v měsíci v 10 hod.v kapli kostela sv.Karla Boromejského

KAŽDÝ ČTVRTEK SPOLEČENSTVÍ MODLITBY- v 19,45 mše sv., po ní růženec-kostel J.Boska, Brauerstr.99

I.PÁTEK V MĚSÍCI mše sv.v kapli kostela Božského srdce, v 19,30,Aemtlerstr.49.-obojí ZÜRICH

PŘÍSLOVÍ

Pan učitel se podíval na slohovou úlohu a pak na jejího tvůrce: "Pět řádků? Měl jsi napsat aspon tři stránky?"

"Víc mi nenapadlo," namítnul Karlík.

"Znáš přísloví: Lenost je kořen všech neřestí?"

"Ano, A také, čemu se Honzíček nenaučí nenaučí se už ani Honza."

"Nejsi hlupák," pochválil ho učitel. "Ted napiš úlohu o tom, že lenost je kořen všech neřestí. Aspoň na tři stánky."

„Posledního kousne pes,“ recitoval Karlík.

"Co tím míníš?" zrudnul učitel.

"Nic. Ale znám ještě další: Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá."

"Koho tím myslíš?" podíval se na něho učitel podezřívavě. "Na otázky hlupá-

"Na otázky hlupá-
ka ani deset moud-

rých neodpoví, to je další přísloví,"

dodal honem Kar-
lík, když viděl, že
učitelova tvář na-
byla barva rajske-
ho jablíčka.

"To by šlo moc daleko,

kdybys tím
někoho

nerkno
myslel.
Třebas...

třebas spolužáka,"

spolknui
učitel slo-

mne." A významně na Karlíka pohlédl.

"Každý ví, kde ho bota tlačí," pokračoval Karlík a hned dodal: "To je další přísloví."

"Tak, teď je s tím konec," zařval pan učitel, až se ostatní žáci ulekli. "Napiše ješ-

"Násilí zabíjí právo," pokračoval nerušeně

"No tohle," zbledl učitel, "já tě naučím, dě-

lat si z učitele psinu. Budeš dvě hodiny po škole."

Karlík pokrčil rameny a vrátil se do lavi-
ce. Nebyl právě ve své kůži. Dvě hodiny.

panou. Pak se
těstí nikdy nepří-

el. Po hodině si

etu."Tak co?"
olik přísloví."

áš ještě na to pří-
pokývnul hlavou:

"dobré!"
netu.

Johann. Ressler

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

22

Jan 6, 51.

NAŠE KŘÍŽOVKA

[illegible]

A. Oddech, herec (1825-1916), spprtovci. B. Jedovatý had, zpěvák, náš operní pěvec. C. Nápis na kříži, přísl. místa, chůva, lotyšské mince, levhard. D. Slovo, otázka, zn. svíček, masť, výraz v ko-pane, lyže. E. Zkr. dynamo, špan. slunce, bohyně lovu, druh, chem. zn. stříbra. F. Ten-kdo si vše zbytečně odřiká, Turek, Ravefovo dílo. G. Lyžařský pozdrav, něm. starý, kletba, kříženc, velbloudů záměr. H. Lup, oběť pražského jara, části těla. I. právní břemeno (z lat.), květina, stále. J. Budhistická hrobka, Čapkova hra, zkr. rozhl. spol. Kuvajtu, stroj na tlačení, franc. město (jih). K. Zkl. ministerstva, Slovan, malý kostelík, angl. ne, výrobek včel. L. II. č. taj., upálený heretik, jezero v Čadu, předl., Chaplinova žena. M. Chlapeček jméno, náleveníková dřevina, násilím napat.

1. Přístav v Alžíru, dobytek, čes. řeka. 2. Chemické částice, smrt, obilí seté na podzim. 3. Řeka ve Španělsku, jméno herečky (Sko. . .). 4. Zkr. pro Svátá říše římská, amer. autor, světle fialový, řeka v Německu. 5. Ona, přemet, slov. zájm., něm. ticho. 6. Had z Knihy džunglí, něm. starý, část, zkr. pražské vys. školy. 7. Svůdná žena, rodina, dech města, slov. zájm. 8. Zájm., zkr. švýc. tisk. kanceláře, holandské obj. míra, bratrovrah. 9. I. část tajenky, předl. 10. Papoušek, temno, něm. údolí, velké zvíře. 11. Cizí žens. jméno, rakouská řeka, jihoamer. stát, dětský pozdrav. 12. Středoaasijské sídlo, hluboký hlas, něm. číslovka, zájm. 13. Zn. thalia, pisatel, zn. Teplice, změkčovadlo. 14. Chyt, čes. autor div. her, jihoamer. dělník, něm. vrata. 15. Sídlo v Indonésii, jihočes. město. 16. Zk. Terezie, jitra, hodnota. 17. Syntetické barvivo, předl., udělit.

Pomůcka: SRI, ARA, Neia, Ekas, pard, Dy, acht,
oneja, KBS, Nice, Iro, anona.

**PRIMKNI SE PEVNĚ NA KOTVU NADĚJE!
JAK CHCE BŮH - PÁN VÍ - PROČ.**

Bl. sestra Marie Bernarda.

Kuriální arcibiskup John Foley/USA/, předseda papežské rady pro media prohlásil, že se církev bude snažit o větší využití medií. V Mnichově o tom hovořil s katol. zpravodajskou agenturou/KNA/. Církev musí využít všech elektronických medií k šíření a prohloubení víry. Zatím se jedná jen o využití levného rozhlasu, ačkoliv mnohem vlivnější je televize-ale pro tu řekl arcibiskup-nejsou odborníci. Ovšem za dobu, co televize existuje, se už mohly vychovat stovky odborníků. Arcibiskup je proti obchodním praktikám při hlásání víry. Zatím je možné nabídnout televizi dobré programy. Uznal, že katolické časopisy ztrácejí odběratele, i když ne všude. Např. italský časopis Famiglia Cristiana má přes 1,2 mil. předplatitelů. Důležitá je nejen odbornost redaktorů - ale i velmi zajímavé, poutavé články, které by oslovily i toho, kdo nechodí do kostela.

Šest studentek na Káhirské univerzitě žalovalo rektora, protože zakázal studentkám nosit šátky-jak to předepisují mohamedánské zákony. Žaloba vyhrála. Je to jedno z důležitých vítězství fundamentalistů, Egypt má v ústavě, že je islamskou zemí.

Desetiminutové ramí pobožnosti pro 672 německých poslanců se zúčastní obvykle jen 2-4 osoby. Začátkem roku přišlo na "desetiminutovku" asi 100 poslanců. Evangelický člen CDU poslanec W. Dehnel píše kolegovi, že by si měl parlament všimnout Písma sv., které řeší správně i dnešní palčivé problémy a věnovat Písmu víc úcty.

V Lotyšsku, kde je jen půl mil. katolíků-jinak je země protestantská, zřídil sv. Otec nová dvě biskupství-Rezekne-Aglona a Jelgava. Metropolita je v hl. městě Rize.

V Elbassanu, již Albánie, si otevřelo pět slepých řeholnic dům modlitby. Nazývají se adorátorky sakramentárky-je to odvětví řehole, zal. Donem Orionem. Věnují se modlitbě a obětem.

16.11.m.r. sloužil olomoucký arcib. J. Graubner za přítomnosti biskupa Otčenáška a 20 ti kněží v kapli provincie sester sv. Kříže v Kroměříži I. mši sv. ke cti blahoslavené zakladatelky s. Marie Terezie Schererové. 16.1. uplynulo 140 let od narození a 17.2. 95 let od smrti Klementa Václava Petra, zakladatele kongr. Bratří Nejsvětější Svátosti v Českých Budějovicích. Věnovali se hl. přípravě starších na kněžství.

Loňská sklizeň obilovin v Rusku dosáhla snad nejnižšího stavu. Příčina-velké sucho a neschopnost znárodněných statků. Byla to i jedna z příčin, proč zvítězili komunisté.

"Tak co, Karlíku, cvičíš se pilně hře na housle?"
"To se rozumí, cvičím. Jenže jsem zjistil, že sou-
sedé nemají rádi ani Bacha ani Beethovena."

"Kdo se neumí zřetelně vyjadřovat, je idiot. Po-
chopil jste to?" "Ne, pane šéfe."

Ten pomník, hochu
představuje, jak vy-
padaly dříve posluho-
vačky."

obrazem na výstavě. "Je to východ nebo západ slun-
ce?" "Určitě západ." "proč myslíš?" "Znám toho malí-
ře. Ten před polednem nevstává."

"Kdo je ve vaší obci nejstarší?" "Teď už nikdo.
Byl tu jeden, ale ten loni zemřel."

"Kde jste se narodil?" ptá se
úředník dvojčat. "Já se narodil
v Příbrami." "A já v Březnici."
"Jak je to možné? Vždyt
jste dvojčata." "Naše manín-
ka jela tehdy do Písku."

Slečna vypovídá u soudu: "To
auto jelo jako blázen, ale na
štěstí stál vedle mě tento
elegantní pán a ten mi pomohl
stat. Ta auto mě jen poranilo."
A elegantní pán vypovídá: "Ano,
mnoho nechybělo a byl by pora-
zil mě. Na štěstí porazil slečnu."

"Tak rostou houby, ros-
tou?" "Ale já nesbírám
houby, nybrž zálohované
lahve."

"A na tohle
jsi potřeboval sedět u vo-
dy celý den?"

Zvoní telefon. Pan No-
váček zvedne sluchátko
chvilku poslouchá a pak
řekne konejšivě: "Ale
uklidněte se, pane, já
vám brzo ten dluh za-
platím. A kdo vlastně
volá?"

JSTE ZDVOŘILÍ ?

1. Uvolníte hned v autobuse, ve vlaku a jinde, své místo staré ženě, matce s dítětem, tělesně postiženému? ano 1 ne 0
2. Jste-li věřící, zachováte v kosele ticho, pokleknete krátce před svatostánkem a jste-li muž - sejmete klobouk? {ne v synagoze} ano 1 ne 0
3. Upadne-li něco ženě, hl. starší nebo s dítětem, hned jí to podáte? ano 1 ne 0
4. Jste-li žena, zůstanete při představování muži sedet? ano 1 ne 0
5. Přijdete na schůzku, do divadla, na návštěvu vždy přesně? ano 1 ne 0
6. Když se vám to nepodaří, omluvíte se a řeknete proč? ano 1 ne 0
7. Přijdete-li na návštěvu, donesete paní dobu kytici a pod. ano 1 ne 0
8. Odpovíte i dítěti na pozdrav? ano 1 ne 0
9. Pozdravíte ty, kdo žijí ve vaší blízkosti nebo se s nimi častěji setkáváte? ano 1 ne 0
10. Užíváte při "maléru" sprostých slov-doma i venku? ano 1 ne 0

11. Jdete-li v řadě, kde sedí už lidé, zády? ano 0 ne 1
 12. Vypijete zbytek šťávy z misky? ano 0 ne 1
 13. Otvíráte okno ve vlaku, kde je víc osob, a nezeptáte se na jejich souhlas? ano 1 ne 0
 14. Dovolíte dětem, aby běžely ve vlaku mezi lavicemi, stoupaly na sedadlo a pod. ano 0 ne 1
 15. Vezměte ženě při příchodu do bytu z ruky zavazadlo, nákup a pod. ano 1 ne 0
 16. Dáte ženě přednost při vstupování do místnosti? ano 1 ne 0
- 16-12 bodů: zachováte-li i jiná pravidla zdvořilosti, můžete být vzorem ostatním, hl. dětem
- 11-9 bodů: leccos o zdvořilosti asi nevíte, ale můžete se tomu přiučit.
- 8-5 bodů: možná, že vaše nebo cizí děti jsou zdvořilejší než vy.
- 4-0: typický nezdvořák! Pokusíte se polepšit, aby se vám lidé za zády nevysmívali?
- Stálé odporování a stálé lichocením dělá rozhovor nesnesitelným. Johann Wolfgang Goethe
- Při jídle se často pozná charakter člověka. Sv. Tomáš Morus

ŽIVOTNÍ MOUDROSTI

Ovoce Ducha je láska, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost, zdrženlivost... Gal 5, 22.

Dávej si každý pozor sám na sebe, aby ses nedostal do pokušení i ty. Gal 5, 6, 2.

Neboť jako tělo bez duše je mrtvé, tak i víra beze skutků je mrtvá. Jak 2, 16.

Bratři, nehrňte se tolik k poučování druhých... Jak 3, 1

"Je tu volné místo, mladý muži?" "Jak vidíte, není."

NAJDETE 10 ROZDÍLŮ?

Zeitschrift der kath. Tschechen in der Schweiz

Jährlich 10 x. Jahrgang: XXVII. Abo: 30 Frs - Ausland: 35 Frs

Redaktor: Franziska Peter, Postfach 7521 - CH. 8106 Adlikon, t. 01-8411113

Druckerei: M. Cimburek, Badenerstr. 698. CH-Zürich, tel.: 01-4316878

Bank. Konto: Katholische Mission für Tschechen, 8004 Zürich

Schweizerische Volksbank 8026 Zürich-Helvetiaplatz, Konto: 80-710-4

KLUB